Ketabton.com

وروستی ارمان

ناول

رفیع الله روشن

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروستی ارمان

(ناول)

لیکوال:

رفیع الله روشن

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: وروستی ارمان

لیکـــوال: رفیع الله روښن

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحریك، فرهنګي څانګه

وېـبپـاڼه: www.melitahrik.com

کمپوز: لیکوال

ډیزایـن: فداحسین

پښتۍ ډیزاین: فیاض حمید

چاپوار: دویم

لیکوال د خپرونو لړ: (۶)

چـاپشمېـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکـال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحریك د خپرونو لړ: (۱۰۶)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

ټولو هغو ناول لیکونکو ته چې د ناول لوستلو او
ښکلیو الفاظو او تورو یې ماته هم د ناول په نامه
دیوه جونګ د لیکلو ځواک راکړ او خپلې
سپوږمۍ ته چې د خپلې مینې د نړۍ په رڼه اسمان
کې له ستورو یې راته قندیلونه جوړول له خیال
سره غاړې وېستم او دغه ناول یې تاسولپاره را
باندې اماده کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) كال په پیل كې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه كړې وه چې د دې كال په بهیر كې به (شل عنوانونه) بېلابېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې كوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد كال د كب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ كې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې كړل. ملي تحریك په یاده غونډه كې ژمنه وكړه چې د (۱۳۹۴ ل) كال په بهیر كې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې كوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه كار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ كړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملی كوي. دا اثر چې ستاسو په لاس كې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه كړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته كړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیكوالو، ژباړونكو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر كې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا كړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی كړی، د زړه له كومې مننه كوي او كور ودانی ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوټکي

دهغه ستر ذات په سپېڅلي نامه چې دنیا ، اخرت ،ځمکه او اسمانونه يې پیدا کړل اوبیايې ددې لویې ځمکې پرمخ پر ټولو مخلوقاتو انسان مقدم او بهتر وګرځاوه.

قدرمنو او زړه ته راتېرو لوستونکیو ،پوهېږم په هره برخه کې چې وي یوه کرښه لیکل هم ډېر غټ زړه، پوره جرئت اولوی استعداد اوپوهې ته ضرورت لري،زه استعداد او پوهه نلرم بلکې زړه او جرئت مې کړی دی،چې دیوځه د لیکلو لپاره مې قلم په زحمت کړی ،هېڅ زړه نشم کولای چې ستاسو په لاسونه کې د ورستي ارمان ناول باندې یوه کرښه هم وکاږم ځکه چې په خپله مې لیکلی،حتی له بلې ژبې مې هم ندی ژباړلی او زه کله هم په خپله لیکنه نظر نشم ورکولی، خوږو ورونو اوخویندو پوهېږم تاسو به تردې وړاندې هم ډېر ناولونه ،لنډې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسې او داستانونه لوستي وي، ډېرخوند به مو ورځنې اخستی وي او ډېر به یې له ځانه سره اخستي یاست ،ځکه چې ډېر ناولونه په خورا مهارت لیکل شوي وي، دالفاظوښکلاپکې دومره ډېره وي چې ښېځي لوستونکی یوې بلې دنیاته بیایي،دا خبره ځکه کوم چې زه پخپله دناول او کیسو ډېر مینه وال یم.

زه تاسوته دانه وایم چې ورستی ارمان ناول ددې لپاره ولولۍ چې ډېرخوندور دی اویا هم په ډېره خوږه کیسه راڅرخي مګردا درته وایم چې تاسو ورستی ارمان زما دځان ستړی کولو زحمت وېستلواو شپو رڼو سبا کولو ارزیابي کولو لپاره ولولۍ او ارزونه یې وکړئ چې په دې ارزي او کنه؟ ستاسو لپاره همدومره او په اخر کې دا په ځان فرض ګڼم چې دسپین زر میلاد کمپیوټري مطبعې له رئیس ښاغلي وحیدالله مایار څخه دزړه له تله مننه وکړم چې دورستي ارمان دچاپ لګښت یې په غاړه واخیست او ستاسو ترلاسونو یې در ورسوه.

دهېواد د ابادۍ او تاسوټولو ته د ښه ژوند په هیله

رفیع الله روشن

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیل:

دملک ښېر په اولادونوکې اکرام دخبرې هلک و ، هغه له کوچنیوالي زیرک او پُرکاره هلک وو ،له زده کړو سره یې بې کچې مینه وه ،

دعمر په لحاظ کوچنی وو خو دتجربې او فکر په لحاظ سم بابا و ،په کلي کور کې په ټولو ډېر ګران وپه کروندوکې چې به چا ولید نو کوچنی بزګر یې باله،داچې په کور کې یې له مورسره په کارونوکې برخه اخسته اکرام لوړی شخص وو چې په اخلاص او دیوې لور پشان یې دهغې لاسنیوی کاوه،دکلي نجونو به ورته اشپز ویلې،همداچې وبه یې لیده دشوخۍ په ډول به یې پرې غږ وکړ،نن دې څه پاخه کړیدي؟

په دې سره به اکرام غوسه کېده ،نجونوته به یې بدې ردې ویلې،ورته ویل به یې شرمېږي نه چې داسې وایۍ؟ خو هغو شوخو جنکیوبه هم دده له غوسې او خبرو خوند اخست.

یو وخت اکرام دکلي له څو نورو هلکانوسره له خپل ولایت څخه سلګونه کیلو متره لرې یوه بل ولایت ته دمزدورۍ لپاره ولاړ، که څه هم پلار او کورنۍ یې نه پرېښوده ،خوبیاهم ولاړ ،هغه ولایت داسې و چې ډېرې ولسوالۍ یې له مخالفینوسره وې،همدالامل وو چې دژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ړتیا وړ ډېروشیانو ته په اسانۍ سره لاسرسی نه پیداکېده، خصوصاً صحي اسانتیاوې، په هغه ځای کې به ډاکټر یو ناروغ ته، یوه پیچکاري په پنځوس افغانۍ تېروله، یوسیرم په سل اویو عادي پانسمان یې په ۳۰۰افغانۍ کاوه،داچې اکرام ته د پیچکارۍ ،سیرم تېرولو اوپانسمان چل یاد وواوپه کلي کې یې ډېرو ناروغانوسره دډاکټرانوله هدایت وروسته په یادو ضروریاتوکې مرسته کړېوه، یوه ورځ ورته یو ناروغ چې اقتصادي وضع یې هم ښه نه وه،دډاکټرانو له ظلمونو سر وټاکوه، اکرام ورته وویل له دې وروسته، ډاکټرته ورنشې،زه درته پیچکارۍ کوم،ناروغ همداسې وکړل،څو پیچکارۍ چې اکرام ورته کړې وې،نو ناروغ په خپل کلي کور کې ویلي وو چې دلته یو هلک دی په ډاکټرۍ پوهېږي،خو مزدورۍ ته راغلی دی.

له دې وروسته به ډېرناروغان چې پخوانی ناروغ سلیم به یې مخکې راروان وو ،داکرام خواته د پیچکارۍ یاپانسمان لپاره راتلل.

اخر داشو چې اکرم په هغه ځای کې په کوچني ډاکټر مشهور شو ،بیابه خلکو کاراومزدورۍ ته نه پرېښود ،ورته ویل یې چې ستا ملګري دخپلې مزدورۍ څومره حق الزحمه اخلي،موږ تاته دهغې دوه برابره درکوو ،ته به کارنکوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې سره به د اکرام ورسره تللیو ټولو ملګرو رخه کوله او تل به ورته قهرجن ول.

کله چې له هغه ځای ځخه بېرته خپل کورته تلل نو د کلي مشرانو ورته وویل: کوچنی ډاکټرصاحب !که ستا ملګري نه خوابدي کېږي نو ته له دې ځایه مه ځه، تاته موږدلته ډېرې اسانتیاوې برابروو ،څنګه چې هغه خلک دځايي ډاکټرانو ځخه ډېر تنګ شوي وواو ټول يې د پلې پرق ته کېنولي وو نو ټولو اکرام ته همدا خبره کوله،خو اکرام او ملګرو يې نه ورسره منله ځکه هغه ولايت ډېر ناامنه وو ،هره ورځ به دوه درې مړي ددوی په شاوخواکې موندل کېدل.

داکرام له کلي په تګ له خپلې کورنۍ ځخه نور خلک ډېر خفه وو ، کله چې له مزدورۍ راوګرځېدل، په کابل کې ورته یوه دنده پیدا شوه ،چې دی ډېر ورسره خوشحاله و ،اوس دهغه په کور کې کوچنۍ خویندې دومره را لويې شوې وې چې داکرام پرځای يې دمور له لاسونو لاندې اوږې ورکولې او دکور کارونه يې ورسره سمبالول.

همدارنګه ترده کشرانو وروڼويې له پلار سره سمه همکاري کوله،دی به په میاشت کې یوځل کورته راته،درې ځلور ورځې به يې له کورنۍ اوملګروسره تېرې کړې،بېرته به ولاړ.

یوه شپه لس بجې له دندې کورته راغی،دژمي موسم و هوا ډېره یخه وه، چې راورسېد یوا ځې مور يې ويښه وه او دخپل ځوی دراتللو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې دانګړ دروازې ته کتل،اکرام یې ولید ، چې حویلۍ ته راننوت،دخدای پاک شکر یې اداکړ،ورپورته شوه،سترې مشي اوښه راغلاست یې ورته وویل ،موریې دډوډۍ او چایو ورته وویل،خو اکرام انکار وکړ.

نه مورجانې ! نه یې خورم،ستړی شوی یم خوب راځي،جنکۍ هم ویدې دي،نو پرې یې ږده چې خوب وکړي،زه وږی نه یم،ته هم استراحت وکړه،چې ډېره ناوخته ده،دواړه دخوب ځایونوته ولاړل،سهار د کورنۍ ټول غړي لوی او واړه د چای څښلو په خاطر په یوه دسترخوان سره راټول شول،داچې اکرام دشپې ناوخته راغلی وو ،نو کوچني ماشومان ټول ویده وو ،په همدې خاطر سهار ټول ورنه را تاو ول، دی یې د مور څنګ ته ناست و،لایې کاسې ته لاس ور اوږود کړی نه وو چې په جېب کې یې موبایل وشرنګېد ،دزنګ له راتللو سره یې مور ورته وکتل،په ترخه موسکا یې وویل:

زویه !یوخوستاملګري هم سم پېریان دي،دمه دې لا جوړه نده،بیایې درپسې زنګونه سرکړل، موبایل یې ورنه کش کړ،بس چې هرڅوک وي خپل کاربه کوي، خپل چای دې نوش جان وسکه، دوی دوی بېکاره دي.

خوداچې شمېره نوې وه او ویې نه پېژندله، ورته یې وویل، مورې ! کوم بل څوک به وي، کاربه یې راسره وي، زما کوم ملګری ندی ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغوی ټولو شمېرې له ماسره ثبت دي، خو دا شمېره بې نومه اونا اشنا ده، موبایل یې ورکړ،ماشومانوته یې وویل غلي شئ، چې اواز واورم، زنګ ډېر اوږد شو، نور دبندېدوپه حا ل کې وو چې د تائید تڼۍ یې کېکاږله،دهغه عادت و چې چاته به یې زنګ واهه اوکه بل چابه ورته زنګ ووهه نو دخبرو پیل به یې ورسره په سلام کاوه،ډېری خلک دي چې دفون کولو په وخت کې (هلو،بلې،اورې اویانوراصطلاحات کاروي ،نویې سلام اداکړ،له هغې خوایې ډېرټیت ،کمزوی اوزړه نازړه اواز ترغوږه شو،(سلام شماکی هستین؟)اواز دنجلۍ وو،په دري یې خبرې کولې، ځواب یې ورکړ زنګ تا وهلی دی باید چې ته ځان راوپېژني،کله یې د مور، پلار او کورنۍ دنورو غړیو په مخ کې له نجلۍ سره په موبایل خبرې هم نه وې کړې،لکه د لاروركي پشان یې اخوا دېخواکتل،خودا ښه ووچې خدای یې پرده وکړه اړیکه پرې شوه،ده هم سرپسې ونه ګرځاوه فکر یې وکړ شمېره به یې غلطه کړې وي، لس پنځلس دقیقې وروسته بیا زنګ راغی هماغه شمېره وه، اوس یې نو چای څښلی وو، ښه یې اشتها صافه وه،له کوټې ووت له حویلې دباندې یې ځواب ورکړ، خو نجلۍ بیا خپله لومړۍ خبره تکرار کړه،چې ته څوک یې او زما شمېره دې له کومه کړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ته یې خبرې دمسخروپشان ښکاره شوې،ورغبرګه یې کړه ،داچې زه څوک یم، وروستۍ خبره ده،خوته ځان ځکه راوپېژنه چې زنګ دې وهلی دی.

نجلۍ وویل چالاکي مکوه،سم حال راته ووایه، چې شمېره دې له کومه کړې، ځکه چې له دې شمېرې نه دشپې په لس بجو زماموبایل ته زنګ راغلی وو خوداچې زه ویده وم اونه وم پرې پوهه شوې ځواب مې ندی درکړی،دنجلۍ خبروته یې زړه تنګ شو ورته یې وویل:

وګوره که ته غواړې چې خپل ساعت تېر کړې نو کوم بل چاته زنګ ووهه او ما مه چېړه، خو نجلۍ په خپلو خبرې کې جدي ښکارېده، قسم یې ورته وکړ چې همداسې ده ،لکه څرنګه چې مې وویل،خو اکرام ځکه نه شوای منلی چې زنګ یې ورته نه وو وهلی اونه یې له نن څخه مخکې داشمېره پېژندله، داځل یې خبرې په همدې کشمکش کې تر پنځلسو دقیقو واوښتې، اجازه یې ترې واخسته ،خو ژمنه یې ورکړه چې زه بیادرته فون کوم.

دفون له بندولوسره سوچنو کې سر شو،ای خدایه !دابه څوک وي،ایاپه رښتیاهم همداسې ده لکه داېې چې وایي؟بیابه یې وویل هسې نه چې ددفترکومه همکاره مې وي ،یامې په خپلوانوکې کومه یوه نه وي او غواړي به چې ماوازمایي ،چې څومره له نجونوسره خبرې کول غواړم دفون له لیارې اوپه دې ویروس ترکومې کچې ککړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم،له ژمني سره سم یې زنګ ووهه ورته،خبرې یې بیا هم په پخوانۍ موضوع څرخېدې،اخر یې ورته وویل یوځل خو دې ځان راوپېژنه چې څوک یې،دکوم ځای یې،متعلم یې،محصل یې او که کومه دنده لرې؟

ځان یې په تمامه ورته معرفي کړ،له دې وروسته،هغې هم ځان وروپېژانده،نوم یې ورته مریم وښود،ویل یې چې په ننګرهار کې ژوند کوي اوپه یوه ولسوالۍ کې دنجونو لېسه کې د۱۲م ټولګي زده کوونکې ده،پلار یې نظامي دنده لري.

اکرام له دې مخکې هم په مبایل او مخامخ له ډېرو نجونو سره خبرې کړې وي،لکه په دفتر کې له همکارانو سره،په کورسونوکې له همصنفیانو سره اوهمدارنګه په ډېرو ورکشاپونوکې،خوکله یې هم له کومې نجلۍ سره په داسې دلچسپۍ اوخوږه لهجه خبرې نه وې کړې، خوددې په خبروکې یوډول عجز،سپېڅلتیا او له اخلاقي فساد څخه پاکوالی ورته ښکاره شو،احساس یې ورته درونډ معلومېده.

هغې به اکرام ته ویل چې اواز دې ډېر راته اشنامعلومېږي،په یو افغاني ټلوېزیون کې یې دیوژورنالېست نوم یې ورته واخست چې ستا اودهغه اواز کټ مټ یوشان دی،هغه ورته وویل شاید همداسې به وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دځه وخت په تېرېدوسره یې دومره له اواز سره اموخته شو چې که ډېرکله به یې ورسره خبرې ونکړې نو داسې به و لکه ډېریولوشی چې یې ورک کړی وي.

دنجلۍ لخوادورکړل شویو معلوماتو له مخې یې ورپسې پلټنې پیل کړې،دهغه زړه اوس هم سره له دومره مینې اوبار بار خبروکولو پرې غل وو ،هېڅ ارام نه ورته،ویل یې هسې نه چې دې نجلۍ کوم چل راته جوړ کړی وي اوکوم کار راته ونه ګوري.

اخر داشو چې دنجلۍ کورنۍ یې دیوملګري په مرسته پیداکړه، اوټول معلومات یې په لاس راوړل،دهغې دپلار،وروڼو ترونواو نوروخپلوانو نومونه یې یادکړل.

یوه ورځ یې خبرې کولې چې نابېره یې دهغې دورور نوم له خولې ووته،له دې سره دنجلۍ ستونی بند شو، په وارخطایۍ یې وپوښتل هغه څه پېژنې؟ده ژر ځان ناجانه کړ،هوهغه خو زماملګری دی همکار مې دی،ډېرښه هلک دی،خوهغې مکمل باور لاره چې اکرام دهغې ورور ښودلی دی نه کوم بل څوک،نویې ورته وویل:ماله اول نه فکر کاوه چې ته به مورږ پېژنې او زموږکوم نژدې خپلوان یې،بس دی نور زه لتاسره خبرې نه کوم اوهیله کوم راځه چې یوبل هېرکړو، هغه ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورګوره مریم ! زه نه ستاله خبروسره ډېره دلچسپي لرم اونه ستا په هېرولو کې کومه ستونزه نه لرم،مګر مالا تر اوسه ستا کور، پلار،وروړنه اونور څوک ندلي ليدلې خوکه وغواړم ډېر ژر يې موندلای شم،ورته يې وويل ځکه چې زه يو ژورنالېست يم، اوپه هر ډول چې وي ستاپه اړه کره معلومات په لاس راوړلی شم،خوهغې ويل داچې زه اوته خبرې کوو نوبه څوک هم نه خبرېږي،نه ستاکورنۍ اونه هم زما.

اکرام ورته وويل: که چېرې تاته ستونزې جوړېږي نو ښه ده چې له خبرو کولو ډډه وکړې خو زما لخوا بېغمه شه.

اکرام مريم ته داخبره دومره په کلکه وکړه خو له خپل زړه خبر نه و چې زړه يې څه وايي اوس هغه دومره له مريم سره بلد شوی و، چې که چېرې ديوښکلي نجلۍ مثال راوړي نو دا پکې ناليدلې يادوي داکرام زړه داګواهي ورکوي چې هغه هم زماپشان ده،اوتل غواړي چې خبرې راسره وکړي، له نژدې راسره وګوري خو د پښتو اوپښتنو ځينو رسمونو او بنديزونو له امله يې قسمت ياري نه کوي.

يوه ورځ وه چې مريم ورته وويل داچې زه اوس تادخپل زړه يوه برخه بولم او هېڅ خبره له تا نه شم پټولی نو غواړم يو حقيقت درته ووايم.

داکرام په زړه دډار ساړه ننوتل،فون يې غوږ ته ښه نږدې کړ،يوخوهغې تل په ډېر ټيټ اواز خبرې کولې چې هېڅ نه اورېدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدې ،هغه داچې تراوسه ماله تاسره کومې خبرې کړې يواځې يوه خبره مې درته صحيح نده کړې نورې زه دخدای په نوم قسم کوم چې ټولې رښتيا اوسمې دي،که راته غوصه کېږي نه ،نو درته وايم يې،خواول ژمنه غواړم چې غوصه به نه راته کوې.

ـښه سمه ده ووايه څه دي؟

ـهغه داچې زمانوم مريم نده ! !

داکرام سر ورباندې وچورلېد ،په فکر يې بوج راغی،د اوربدوزغم يې نه لاره،دڅوشېبولپاره غلی شو هغې ورباندې نارې کولې خو دی چپ و ،په پنځو مياشتوکې لومړی ځل وو چې غوصه يې ورته راغله په ډېرې غوصې سره يې ورته وويل،داکوم حماقت دی چې ته يې کوې؟

بېرته يې ورغبرګه کړه هيله کوم،اکرامه !ګوره اول مې درته وويل چې غوصه به نه راباندې کوې، زه ستاله غوصې ډېره وېرېږم،ته خوغوږ شه چې څه درته وايم،خواکرام چې خپله غوصه يې نه شوه کنټرول کولای ورته وويل بس دی نورهېڅ نه غواړم ستاله خولې يې واورم همدومره بس دی اوکفايت کوي،له نن نه اخواستالپاره اکرام دتل لپاره مړ شو ،خوهغې ويل هيله کوم،اکرامه داته څه وايي څومره ژر د ژوند او مرګ فيصلې کوې داخو شکر دی چې ته دمرګ ملکه نه يې کنه تاخوبه د نيا ټول ساکښنان لا ډېر پخوا وژلي وای او اوس به دنيا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هېڅ هم نه وای پاتې، فون بندنکړې قسم یې ورکړ،چې مبایل وربانديې قطع نکړي.

اکرام ورته وویل ښه نو ژروایه چې نوم دې څه دی،خودې بیاورته وویل چې نه اوس نه اوهیله کوم ته مې مجبوره کوه هم مه،ځکه چې زه یې پخپله درته وایم،انشاء الله ډېر ژر،په همدې خبره یې فون وربانديې بندکړ،قهر یې شېبه په شېبه زیاتېده، ځانته هم قهرجن شو،چې زه ولې دومره خوشباوره یم،ماخوله مریم څخه هېڅ خبره پټه نکړه،نوبیاولې دې لماسره دومره لویه دوکه وکړه،فکر یې بدلون پیل کړ،په خپلو ټولوباورونو بې باوره کېده،دزړه دګرمایش ستنې یې مخ په ښکته حرکت وکړ،نن یې په دفترکې هم کار خوندورنکړ،هرڅه یې په خپل ځای پرېښودل،اطاق ته ولاړ ګروپ (برق) یې مړ کړ،اوږود وغزېد،هرډول اندېښنې یې مېلمنې شوې،له ځان سره یې جنګ پیل کړ،داسې لکه چې یې مریم په مخ کې ناسته وي، یوځل یې پرې چیغه وکړه، ولې مریم اخر ولې تاله ماسره داسې وکړل؟

دهغه په شونډو اوزړه د مریم نوم اوس سم لکه مهر ټاپه شوی وو،یوځل یې سرته څنډ ورکړ نه نه ! هغه لماسره هېڅکله هم داسې نه کوي، ټوکې به یې راسره کړې وي، هغه مریم ده،هغه له ماسره ډېره مینه لري،زه ورته تر هرڅه ډېر ګران یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه ورځې يې زنګ ورته ونه واهه زړه يې نه صبرېده،درېيمه ورځ هغې زنګ ورته ورواهه خوده ځواب ورنکړ،هغې بار بار هڅه وکړه خو ده ويل بس دی نوره دې نه غواړم.

اخر يې ډېر په تنګ کړ،فون يې ورباندې اوکې کړ، له هلوسره يې په کړس وخندل،خونن يې خنداد پنځومياشتومخالفه اوبل شان وه،حيران يې کړ،ددې لپاره چې ځان اوس هم غوصه اوورنه خفه وښايي،غوسه شو ورته.

-غلې شه نوره خدای ته وګوره ماهېرکړه،ته مانوره هېره کړې يې.

مريم وويل: هيله کوم اکرامه ! ته ولې داسې کم حوصله يې،زه خوبه ځان له تانه قربان کړم،ته خوزما روح يې ،څنګه دې هېرکړم،دادی هرڅه درته وايم،هيله کوم يوځل خويې دويلو چانس راکړه.

اکرام چې همدايې غوښتل ورته وويل هرڅه چې وايې ووايه ځکه نور نه غواړم ستا دا فرېبکاره اواز واورم.

- وګوره اکرامه،زما نوم مريم نه بلکې (زينت) ده،اوهيله کوم ته له مانه په دې مه خفه کېږه،تاته معلومه ده چې اوس وخت ډېرخراب دی،اوداسې دزړه مينه کوونکي اشخاص ډېرکم او په سختۍ پيدا کېږي،نو ځکه ما داسې وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل خو زه به څنګه په تا باور وکړم،تاخوزما ټولې هیلې مړې کړې،زه دې مړ کړم،ستالپاره زما احساس ختم شو،تاخو لماسره ډېره لویه دوکه وکړه ،زینت ورته وویل وګوره ګرانه ! دا دوکه نده،ته زماخوښ یې،زه له تاسره مینه کوم،دزړه مینه درسره کوم،ماله نوروخلکوسره هم خبرې کړي دي خو قسم کوم ،چې یوه ته مې هم دمینې اویاساعت تېرولوپه نیت زنګ ندی وهلی اونه مې هم دا چانس چاته ورکړی دی،ما دلته ډېرو راډیوګانوته په بېلابېلو پرګرانونوکې زنګونه وهلي او له چلونکوسره یې ما خبرې کړي ،خوهغه خبرې تنها په پروګرام کې د سندرې غوښتنې،اویاهم کوم فرمایش پورې محدود دی،که باور نه کوې کومې خبرې چې ما له راډیوګانو سره کړي دي ټولې راسره ثبت دي،که غواړې زه یې په تا داورېدلوکې کومه ستونزه نلرم،هر وخت چې وایې زه اماده یې چې تاته یې واوروم،خو داسې هېڅ نشته چې ستا زړه دې په ما غل شي.

اکرام هم ورته وویل سمه ده زه غواړم ستا ټولې خبرې واورم کومې چې تا په راډیوکې له هلکانو سره کړي دي اوڅه دې ویلي دي،نجلۍ ورسره ومنله،سمه ده وایه د چاپه لاس یې درته واستوم او ځای راته وښایه،اکرام ورته وویل سمه ده زه بیا درته وایم.

هلک له ځانسره کرل ریبل پیبل کړل،ښه نو اوس څه وکړم،په دې جلۍ بیاهم باور وکړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې کې وو چې مبايل ته يې زنګ راغی،نه يې اوکې کاوه،زړه يې نه کېده چې خبرې ورسره وکړي،شمېره نابلده وه،بنده شوه،بيا يې زنګ وواهه ده هم اوکې کړ، د يوه نړيوال ټلوېزيوني چينل په سهارنۍ خپرونه کې چې په ژوندۍ بڼه نشرېده،اکرام ته دګډون بلنه ورکړ شوه، دخپرونې دپړاو يو سرلخوا موضوع روښانه شوه،چې سبا به پرې خبرې کوي،اکرام هم دورتللو ژمنه وکړه.

دشپې لخوا يې زينت ته ټيليفون وکړ،خو دهغې شمېره بنده وه،مجبور شو چې پيغام ورته پرېږدي،په پيغام کې يې ورته وليکل:

- سلام يو خوستا شمېره په دې ورځوکې ډېره بنده وي،خير په هرحال،که غواړي چې ما ووينې نو سباسهار له اوونيموبجوتر اتو پورې (S)ټلوېزيون خپرونه وګوره،ددې په خاطر مې درته وويل چې بيابه رانه ګيله کوې چې يوځل خوبه دې خبره کړې وم، دادی ماخپل مسؤوليت اداکړ.

سباچې زينت له خوبه پاڅېدلې وه،خپل موبايل يې کتلی و،ګورې چې خاموش دی،ژر يې خلاص کړی و،داکرام پيغام يې ولوست،چې اوونيمې بجې په ټلوېزيون کې مېلمه دی.

اکرام خپرونې ته دتللو اماده ګي نيوله چې موبايل ته يې زنګ راغی، بې له کتلو يې اوکې کړ.

بلې !بلې !

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار پخیر ته مېلمه يې که ټوکې کوې ؟

نه ټوکې نه کوم رښتيا وايم اوس روان يم.

ښه سمه ده زه له همدا اوس نه (S) چينل نيسم.

ريموټ په خپله ولکه کې اخلم.

زينت ډېره خوشحاله برېښېده، ځکه هغې نن خپل معشوق دلومړي ځل لپاره دټي وي په شيشه ليده، دهغې زړه بې واره ټوپونه وهل، هغې کوټه کې ناسته وه، چې دې به پکې هروخت مطالعه کوله، خو په دې کوټه کې ټي وي هم شته.

کله چې اوونيمي بجې شوې،دخپرونې کوربه دخپرونې دابرخه ،موضوع اومېلمه معرفي کړل،دزينت دواړه سترګې دټي وي پر سکرين نښتې وې چې اکرام پکې راښکاره شو ،دکوربه لخوا ورته ښه راغلاست وويل شو ، ده هم په خپل وارسره له کوربه او ليدونکيوسره سهار پخير وکړ،زياته يې کړه،خپل سلامونه تاسو ته ،دټلوېزيون ليدونکيو اوپه خاصه توګه هغو ليدونکيوته چې همدا اوس زموږ خپرونه ګوري وړاندې کوم.

په زينت نودې خبرې داسې اغېزه وکړه لکه يواځې او يواځې يې چې همدا ياده کړې وي،له ډېرې خوښۍ يې يوځل له ټلوېزيون نه غېږه را چاپېره کړه،اکرام يې په تلوېزيون کې دننه ځوځله ښکل کړ، کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې خپرونه خلاصه شوه، ببرون ته راووت،فون يې روښانه کړ،له روښانه کېدو سره دزينت زنګ راغی،سلام کلام نه وروسته يې ورته وويل ماشاء الله ګرانه ماويل که ته،يواځې په موبايل کې دومره زړور او با جرئته يې،ته خو په ټلوېزيون کې هم دبلبل پشان غږېدې.

اکرام ورته وويل بس کړه بس اوس مې ډېر صفتونه مه کوه، داراته ووايه چې زماله بدرنګې قوارې خوونه وېرېدې؟

نه غلی شه اکرامه! ولې به بدرنګه يې،انسان هېڅکله هم نشي بدرنګه کېدای اوبيازمادزړه دنياخوډېره دليدو وړ او ښکلې ده،پوی شوې؟اوبل داچې ته خو په بين المللي سطحه سلکټ (انتخاب)يې.

خوای !کله چې تانه دخپرونې کوربه پوښتنه وکړه چې مينه دې کړې؟

تاورته وويل هو.

هغه ويل چاسره دې مينه کړې؟

تانو ولې زه ونه ښودلم؟

اکرام ورته وويل غلې شه لېونۍ هلته څوک داسې نه وايي.

دزينت خودخپل معشوق دليدو نسبي ارمان پوره شو،مګر داکرام زړه خو هماغه شان دزينت دليدو لپاره تږی وو،چې کله به داګل په سترګووويني،ددې تلوسې ترخنګ په هغې د بې باورۍ فضا هم يوڅه ځواکمنه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ زينت دښوونځي په کتابخانه کې له خپلې يوې ټولګۍ والې سره دکتابونو په ليدو بوخته وه، چې ټولګۍ والې يې وويل:

اوهووو !! زينت څومره په زړه پورې کتاب مې پيداکړ،ډېرې ښې کيسې دې پکې،ای ته پوهېږې دکيسو عنوانونه يې ډېرجالب دي.

زينت چې تر دې دمه بلې الماری کې دکتابونوپه کتلوبوخته وه،له هغې يې پوښتنه وکړه،څنګه کتاب دی نوم يې څه دی او ليکوال يې څوک دی؟

هغې ورته وويل ليکوال يې اکرام دی او... دلته زينت دهغې خبره ونيوله، څه اکرام !!!؟؟

ملګرې يې په هيجاني ډول وويل هو ولې؟

همداسې ته راکړه چې زه يې هم ګورم.

هغې کتاب ورکړ مخ اوښت يې وکوت دکتاب پرشا داکرام يوعکس او ژوند ليک کښل شوی وو،زينت هېڅ باور نشو کولای ،خپلې ټولګۍ والې ته يې وويل داکتاب خو نن زه له ځانسره وړم، همداسې يې وکړل،کتاب يې ځانسره کورته يوړ،يوڅه يې لوستی ووچې اکرام ته يې دشپې لخوا زنګ وواهه،هغه چې اوکې کړ.

- ښه ښه نو ستا کتاب هم چاپ شوی دی،اوتا ماته هېڅ هم تر اوسه ندي ويلي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالمانه دومره لویه خبره پټه کړېوه ،اوس باید جریمه ورکړي.

ـ ښه سمه ده جریمه درکوم خو ، ، ، ، ، ، حیران و چي په جریمه کي څه ورکړي،ځکه اکرام لپاره اوس اعتمادکول ډېر سخت وو ،حیران وو چي څنګه شي ته غاړه کېږدي چي له زنیت څخه دده ګټه پکي ډېره وي .

بلاخره یې پرېکړه وکړه اوپه ټیلیفون کي یې ترڅلوېښت دقیقو خبرو وروسته ورته وویل چي داځل جلال اباد ته درشم غواړم تاهم وګورم.

نجلۍ ټکنۍ شوه څنګه به درسره وګورم،تاته خو د پښتنو رسمونه معلوم دي چي څومره سخت دي، زه هېڅکله یواځي له کوره نه یم وتلي،دولس کاله ښوونځی مي په داسي حال کي ویلی چي پلار مي راته ډرېور نیولی وو،سهار به یې له کوره په موټر کي کېنولو ،دمکتب دروازه کي به یې ښکته کړو اوغرمه به یې له مکتب څخه راپورته اوپه کور کي ښکته کړو ،همداسي نوروځایونو ته هم کله تنها نه یم تللي حتماً مي خور یا وربنداګاني راسره وي،نو اوس ته وایه چي زه څنګه له تاسره وګورم؟داسي نه چي زه نه غواړم تاووینم، بلکي کولی نشم،هره شېبه مي ستا لیدوته زړه کېږي،خوڅه وکړم چي وخت،حالات دي رانه لري ساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل ،هغه زمانه بلکې ستا مشکل دی،زه یوائې دومره پوهېږم چې داخل باید له تاسره وګورم، هرڅنګه چې وي. دجلی ژبه غوډله شوه.

هغه نوڅڅ څنګه به شي؟

اکرامه! ته خوماته داسې سخت سخت شرطونه وړاندې کوې چې دپوره کولو توان یې زه په دې کمزورې زړه کې نه وینم.

اکرام ورته وویل زه نه پوهېږم بس خلاصه مې کړه درته پوهه شوې؟

دهغې اواز بند شو،ده وربا ندې څو نارې وکړې.

زینت !هلو اورې زینت !؟خوله هغې خوا ځواب نه راته پوه شو چې خبرې ترې هېرې شوې.

ښه نو اوس دخدای پامان زه هم کار لرم بیا به خبرې وکړو.

شل پنځه ویشت دقیقې وروسته زینت بیا زنګ وواهه،په دې خاطر چې اکرام له خپلې کړې خبرې وګرځوي.

ـ ګوره اکرامه !هیله کوم ته داسې مه وایه زه به له ډېرو تشویشونو مړه شم، ته ولې له ماځخه دهغه مضمون،ازموینه اخلې چې مایې لا پاڼه هم نده بېرته کړې؟

اکرام ورغبرګه کړه، ګرانې ژوند ټول امتحان دی، اویوائې دازموینې لپاره باید درس ونه وایو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت ويل خو ،اكرام يې خبره قطع كړه.

ـ خومو نشته،كه نورې خبرې لرې مهرباني وكړه اوكه نه وي نو زما د درتلو انتظار كوه،انشاء الله په راتلونكې اوونۍ كې درځم.

اوففف اكرامه ! ولې مې زړه چوې؟

دفون دقطع كولو په وخت كې اكرام ته ورياد شول چې نن خومې قرض هم ترې وانه خيست.

له ډېره وخت راهيسې دادهغې دنده وه چې دخداى پامانۍ په وخت كې به هره ورځ اكرام ته ۳ځلي I love you وايي.

ژر يې پرې اواز وكړ:زما قرض خوراكړه.

ـنشته،نن يې هېڅ نه دركوم ته ماته څه ډول خبرې كوې.

ـ وګوره هغه خبرې نودې پورې څه اړه لري،ووايه ژر كوه كه يې ونه وايې نوبيا كار خوند نه راكوي او ټوله ورځ درته مزاحمت كوم.

زينت وويل نن مې زړه ډېر خفه دى ، نه شم ويلې.

خو اكرام جدي و ،بس چې وه يې نه وايې زه هم موبايل نه بندوم او خبرې هم نه درسره كوم.

ـيو خو ته څومره شله يې اكرامه !

ـښه هه I love you,I love you,I love you اموړ شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

-اوهو نو دومره چالاکه؟

-بس هو !

فون يې بندکړ،اکرام له ځانسره وخندل، دهغې دې نازونو به دېر خوندورکاوه.

دا اوونۍ هم تېره شوه، د اکرام دتللو وخت را ورسېد ،خوله هماغې ورځې يې زينت سره خبرې ډېرې نه کېدې،شايد دليل يې هم همدا وو چې اکرام ورته دليدوشرط ايښی وو، نو ځکه به يې ډېرکله خبروته زړه نه ښه کاوه،که ده به ورته فون وکړ ډېرې بهانې به يې کولې، کله به يې مېلمانه يادول اوکه بله يې ويل ناروغه يم ،هغه هم دمسج له لياري.

ماسپښين اکرام دکور په لور وخوځېد ،دهغوی کورته له کابل څخه زيات اوکم ۱۵۰کيلومتره لاره وه،دشپې ناوخته کورته ورسېد ،سباورځ يې له کورنۍ او ځينو دوستانوسره تېره کړه،په دې ورځ يې هېڅ زنګ ورته ونه واهه دشپې يې غوښتل خبرې ورسره وکړ خو مېلمانه راغلل ،تر ناوخته اکرام له هغوی سره ناست و ،له زينت سره يې خبرې ونه شوې.

شپه تېره شوه سهار يې ورته فون وکړ شمېره يې بنده وه،څوځله يې ډايل کړه خو هماغه يو ځواب يې ترلاسه کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- کومه شمېره چې تاسو غواړئ اړیکه ورسره ټینګه کړئ،له ساحې څخه وتلې او یا ګل دی.

ډېر په قهر شو.

- ښه نوته اوس دې جلۍ ته وګوره چې ماسره داسې دوکې کوې،زما خو له اول نه په دې زړه غل و ، خیر زه هم ورته نه یم معلوم،تراوسه دې زما مینه لېدلې وه،قهریږې ندی لیدلی،زه به هم ورسره پوه شم،یوځل زه له دې سره خبرې وکړم،دا اوس دومره لویه ښځه شوه چې موبایل بندوي.

له ډېرې غوسې ورته کور خوند نه ورکاوه،داورځ یې هم په کور کې تېره شوه، بېرون ته هم ونه ووت، په سبايې ببرته دوظیفې په لور وخوځېد.

کابل ته چې ورسېد ، مسج ورته راغی،چې خلاص یې کړ،لیکلي وو:

اکرام جانه ! زه پوهېږم چې ته به ماته ډېر زیات غوسه یې اوته په حقه یې،ځکه داد دوه زړونو خبره وه، او زړونه په اعتماد سره لاسته راتلای شي،خو قسم کوم چې زما حالات ماته ددې اجازه نه راکوي، زه یوه لحظه هم یوائې له کوره بیرون نه شم وتلای، ګرانه !تاته زما پلار او ورونه معلوم ندي،زما دې ستاپه مینه قسم وي په هماغه شېبه مې وژني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته پوهېږې !ستالپاره ما دادرې شپې خوب ندی، کړی،ستا پرکتاب ستا لګېدلی انځور مې په خپلو اوښکو څوڅو ځله ووینځه،هغه هم رانه خفه وو د تېرپشان يې راسره خبرې نه کولې، خو ته ووايه جانه چې ماڅه کړي وای؟

داکرام غوصه نوره هم زياته شوه، هېڅ ځواب يې ورنکړ.

له ځانسره يې وويل دا اوس غواړي چې په دې ماوغولوي زه ورته ماشوم ښکارم،خبره نده چې اکرام ددې پشان نجونې ترسیند پورې ترې بيايي هلته اوبه هم ورته ښيي خو بېرته يې په وچو شونډو راولي،خير زه به ستا خوښ شم.

بل مسج يې هم ورته را واستوه، هيله کوم اکرام !ماته يوزنګ ووهه ،زه جرئت نه شم کولای، غواړم خبرې درسره وکړم.

بيايې هم ځواب ورنکړ،په غوصه کې وو ويل يې هسې نه داسې څه يې له خولې ووځي چې په اينده ژوند يې بده اغېزه وکړي.

اخر يې چې تنګ کړ،ده هم په پيغام کې ورته وليکل.

_زه مصروف يم.

خوهغه نه قراره کېده، همداسې مسجونه يې استول،هيله کوم هيله کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوف اکرامه! ته ولې نه پوهېږې زما موبایل کې کارت نشته،کنه ستاپشان کنجوسه نه یم،اوس ماشومان هم نشته چې دوکان ته یې ولېږم او کارت راته راوړي،زنګ راته ووهه،دقیقې دې شمار کړه،چې هرڅو شوې،پیسې یې واخله او یابه دې کله په کارت په دې دمخ وولم.

سبایي په دفتر کې جلسه وه،اکرام ګډون والوته خبرې کولې،ټولوته یې وویل هیله کوم،موبایلونه مو دجلسې تر پایه خاموش کړئ،چې دخبروپه منځ کې ټولوته مزاحمت کوي،په همدې وخت کې داکرام جېب کې دموبایل اواز پورته شو،ډېره بده اغېزه یې ورباندې وکړه،هېڅ یې ونه کاته چې دچاشمېره،همداسې یې په ډېره غوسه سره تڼۍ زور ونیوله ترڅو مبایل بند شو.

بخښنه یې وغوښته اوپه خبرویې پیل وکړ، کله چې جلسه خلاصه شوه، فون یې روښانه کړ، ډېر زنګونه ورته راغلي وو چې تر نیمایي زیات یې دزینت ول،مسجونه یې هم ډېر استولي وو.

اکرام ورته زنګ وواهه،له اوکې کولو سره زینت ورته وویل:

قاضي صیب خدای مې دې ستاله فیصلو وساتي،داته څه کوې، زما خودې نور زړه وچوه، همداسې ځوک کوي؟

اکرام ورغبرګه کړه ،نه !داسې ځوک کوي لکه تاچې وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ای اکرامه ! هیله کوم،داسې مه وایه ته اوس هم راته غوصه یې؟ ګوره تاته خو ما اول کې ویلي چې زه ستاله غوسې ډېره وېرېږم،خیر دی، دغوسې مود کې خبرې مه راسره کوه،کنه ته به راته خبرې کوې اوزه به له وېرې مړه یم.

نه زینت تا زه ډېر زیات خفه کړی یم،زه به هېڅکله تاونه بخښم،ته پوهېږې،زما ډېرې هیلې دې تر خاورولاندې کړې او په تا زه تر اوسه هم پوره باور نه شم کولای.

ای لېونیه ! بس کړه کنه !ته ولې نه پوهېږې؟

ایا ستا دا اخر ځل راتګ شو،کورته اونوبیاهېڅکله هم نه راځې؟

دزینت په دې خبره کې ورته ډېرې هیلې وځلېدې، ځان یې غلی کړ، موبایل یې بنه غوږ ته نږدې کړ،ته صبر چې نور څه وایي.

ته ساده کېږه مه، خدای پاک مهربان دی، هرڅه به سم شي، زه خوستاپه مینه مړه یم،ددنیا هېڅ قدرت هم زما مخه نشي نیولای، هغه دې نه د ي اوربدلي چې عاشق ړوند وي؟

خو ګوره ته ډېر تلوار مه کوه، په دې کې به مو خیر وي، نن د زینت خبرې دتېروشپوهرې ورځې نه مخالفې وې،سم لکه نن یې چې همدا درس ویلی وي، داسې خوږې خبرې یې ورته کولې چې دی یې له ځانسره واخست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوناڅاپه يې فکر بدل شو، هلکه اکرامه داجلۍ خوبه هسې ستا دخوشحاله کولو او غولولو لپاره داسې خبرې نه کوي؟

زه خو وايم چې دې به له ځانسره فکر کړی وي چې راشه چل ورباندې وکړه خدای خبر دی چې دی به بيا کله کورته راځي تمه ورکړه، چې راشي بيابه کوم چل ورسره وکړي.

ـ نه نه زه يې نه منم ته اوس غواړې هسې ما خوشحاله کړې، هغه دې ندي اوريدلي؟

لمونځ چې قضاشي بيا اداشي

نه اداکيږي قضاشوي ديدنونه

ـ وګوره اکرامه ته ولې داسې وايې، هيڅکله په ژوند کې ناهيلی کيږه مه چې ګناه لري، زما په دې ژوند کې نور څوک دي، ته خو زما لومړۍ او وروستۍ مينه يې نوزه څنګه له تاسره داسې کولای شم، او ګوره بيا داسې ونه وايې ښه !

چې درنه خفه کيږم، زه دهغو نجونو له جملې څخه نه يم چې ټولې له چل او چل بازۍ نه ډکې وي، هلکانوته دوکې ورکوي ايا تاته زه په دومره وخت کې معلومه نشوم؟

کله کله خو راته وايې چې زه انسان په پنځو دقيقو کې پيژنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه درې اوونۍ همداسې تېرې شوې، اکرام ته بیاخه کار د دفتر لخوا پیدا شو او باید جلا ل اباد ته تللی وای دوه ورځو کې باید خپل کار خلاص کړي او بېرته مرکز ته راشي.

په دفتر کې یې څه بهانې وکړې او یوه ورځ یې نور هم ورباندې زیاته ومنله، همداچې دفتر نه ووت، له خپلې کورنۍ څخه یې هم مخکې زینت ته زنګ وواهه.

ـ جلۍ ! زه جلال اباد ته در روان یم، ګوره که داځلي دې راته بهانه وکړه، په هماغه شېبه دې نمبر ډېلېټ کوم، جلۍ هکه پکه شوه، چې داخه اوري.

ښه سمه ده جان ! ځان به درنه ځار کړم خوتادې الله راولي، داکرام په زړه دخوښۍ ساړه ننوتل، هېڅ پوی نه شوچې جلا ل اباد ته څنګه ورسېده.

هلته له رسېدو سره یې بیا زنګ ورته وواهه، خوورته یې وویل زه دلته کار لرم او ل باید کارونه خلاص کړم، زه اوته به دریمه ورځ ګورو، ته دې پلان جوړ کړه.

زینت ورته وویل ښه نو کوم ځای کې څه وخت او څنګه ګورو ؟

ده ورته وویل وخت او ځای ته وټاکه، هرځای چې تاته اسانه ښکاري، په شوخۍ یې ورته وویل زه خو ستاسو کورته هم درتللی شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی شه اکرامه !زه دې لکه چې ژوندی، نه یمه خوښه چې دلته راځې.

بیا یې ورسره شوخي وکړه:

- دزړه سره اوربدلي مې دي چې د خپلې معشوقې د وروڼو او پلار له لاسه وهل خوړل د بر خوند کوي،نو پربږده چې دا خوند خو د اول ځل لپاره وڅکم.

دواړو وخندل،زینت وویل وګوره شوخک ته.

ښه وو ایه چې چېرې زما دابدرنګه قواره ګوري؟

خو مادرته وویل چې هرځای تا ته اسانه وي.

نه ته یې وو ایه.

ښه سمه ده بیا به زما دملګري په دفتر کې سره وګورو.

څه؟ ستادملګري په دفتر کې !هغه به څه وایي؟

ولې څه به وایي ته بېغمه شه، هېڅ به نه وایي زه وربانديې پوره باور لرم.

که هغه درنه زما په اړه پوښتنه وکړي چې داڅوک ده نو ته به ورته څه وایې؟

ته غم مکوه هغه له مانه دومره پوښتنې نه کوي، اوکه ویې هم کړي نو بیا ماته دخبرو هنر یاد دی، ورته وایم چې دا مې همکاره ده اولته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخپلو دوستانو کره راغلې ده ماورڅخه هیله وکړه چې یوځل راسره وګوري.

سمه ده څنګه چې ته وایې خو ماته دعاکوه چې په بهانه جوړولو کې دلومړي ځل لپاره بریالۍ شم، اوله کوره هم دداسې یو چا دلیدولپاره ورشم، چې یواځې دزړه رشته مې ورسره شته،او دلسګونوکلیومتره لرې واټن څخه یواځې ما لیدلی دی.

په دې ورځ اکرام ځینې کارونه وکړل،خپل کورته ولاړ لس بجې وې چې له دفتر نه یې ورته رنګ ووهه.

هلکه اکرامه ته دیوه رسمي سفر لپاره ددفترلخوا سلکټ(انتخاب) شوی یې اوباید ترکیې ته ولاړ شې سهار چې څومره وخته کېږي ځان راورسوه،ترڅودلته دپاسپورټ او ویزې کارونه خلاص کړې چې یواځې درې ورځې لرې.

له ځانسره په غوصه شو ،خدای دې ببخ ددفتر هم وباسي او دترکیې هم.

په تندر یې وهم خو کوم بل څوک به یې انتخاب کړی وای کنه، ایا په دې دفتر کې یواځې همدا زه یم چې ښکته مې هم ځغلوي او بره هم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزینت دلیدولپاره یې غوښتل دفتر ته زنګ ووهي او ورته ووایي چې زه نه ځمه کوم بل ځوک وټاکئ بیایې ویل خوپه بل چابه دومره اعتماد نلري کنه.

حیران پاتې وو،چې داڅه وشول، جلال اباد ته ناڅاپي راتګ،دلته کارونه په بېړه کول،له زینت سره دملاقات ژمنه،ترکیې ته تلل،اکرامه !داخوب دی که حقیقت؟

په کورکې یې هېڅ ونه ویل سهار چې لمانځه ته پورته شو،کورنۍ ته یې وویل چې دی باید بېرته ولاړ شي،دشپې یې ورته فون کړی وو،اوامکان لري چې دوه ورځې ورسته ترکیې ته سفر ولري.

هغوی هم ټول حیران شول،داته څه وایې !؟

خوقناعت یې ورکړ،سړک ته ور ښکته شو، ددوی منطقه داسې ځای دی چې دکابل جلال اباد عمومي سړک یې په منځ کې تېرشوی دی اوبل داچې ددوی کور له سړک څخه نژدې درې سوه متره فاصله کې و.

اکرام چې سړک ته راووت نو دریم موټر ورته ودرېده، دکرایې خبره یې ورسره وکړه او وروخوت.

هغه عادت درلود،چې هر سهار له لمانځه ورسته به ویده کېده، که څه هم ښه عادت یې نه وو، خو بیا هم اوس همداسې اموخته شوی وو، نو دموټر د څلور پنځه کیلومتره مزل وروسته خوب وړی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا چې خوب وړی وو، نو په خوب کې له زینت سره یوې رنګینې او سرسبزه نړۍ ته د سیل او چکر په نیت ورننوت،کوم ډول انځور یې چې د هغې لپاره په ذهن کې جوړ کړی وو نو هماغه انجلۍ یې له لاسه نیولې او په شریکه یې یوه ښکلې سندره د نریو روانو اوبو په منځ کې زمزمه کوله،شاو خوا شنې لوړې او پاڼورې ونې ولاړې وي،له هرې خوا معطره اوخوشګواره هوا راتلله،ده به په زنیت او زینت به په ده اوبه شیندلې،هغه هم حیران وو چې دا ځای دلته له کومه شو،له ځانسره یې ویل چې داخو افغانستان ندی، نوبیا دابه کوم هېواد وي او دلته زینت له کومه شوه؟

ځان یې ډېرې نېکبخته احساسوه،له هغې سره یې په دې نوې نړۍ کې دمینې او خلوت کیسې کولې،کله چې به یې ډېره شوخي ورسره وکړه زینت به لاس ترې خوشې کړ،منډه به یې کړه بېرته به یې په ناز او کرشمو د اکرام په طرف نازک قدمونه واخستل رابه غلله مخې ته به یې کېناستله او ورته به یې ویل؟

-ای ته ولې ما هره ورځ دلته نه راولې؟

زما خو په کور کې زړه ډېر تنګ شوی دی،هله ژرکوه ژمنه راسره وکړه چې نوره به مې هر وخت راولې،دلاس پړک هم وکړه.

اکرام دمینې په سمندر کې دومره عُمق ته ښکته شوی وو چې ورځخه راوتل یې ډېر اسان نه ول،دزینت ښکلي او حسین رُخسار داسې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلو جلووکې له ځانسره جذب کړی وو چې خبرې،یې ورنه هېرې کړې وې،زینت ورته خبرې کولې خوده یې یوائې مخ او سترګوته کتل.

اخر یې سر ورته په زنګون کېښود.

ښه نو اوس څومره راته ګورې بس دی کنه خبرې راسره وکړه.

خواکرام بیاهم دهغې خبرې نه اورېدې،دومره مصروف ولکه څوک چې دېر یو جالب او دلیدو وړ فلم دټلوېزیون په پرده ګوري او دلوبغاړو حرکات ځاري همداسې یې په مخ کې ورک وو ،زینت ته الله پاک یوبل ډول جوړښت ورکړی و.

ډېروخت وروسته یې لاس اوچت کړ او داکرام په مخ یې کېښود ،په مینه ناک انداز یې ورته وویل:

اکرامه !

ته ولې لماسره خبرې نه کوې؟

هغه بیاهم هماغه حالت کې و ،چې زینت ورته جړک ورکړ.

اکراااامه !

اکرام لکه وبرېدلی چې وي ژر یې په مخ لاس راکاږه، او دهغې په وېښتانویې لاس کش کړ،ګرانې خبرې درسره کوم،ته خو لږ صبروکړه چې زه خودرته په کتلو موړ شم،بیابه ویل هم وکړم خو ته ولې داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو ناڅاپه په ماباندې غږ کوې ودې وېرولم،له دې سره زینت دمستې اسپې پشان شنها وکړه او له خندا یې ټول ځان رپېده اکرام یې په سینه کې په سوک وواهه،ورته ویې ویل:

نو زه څه خبره وم چې ته دومره ډارن یې ،له دې سره دواړو بیا ښه زیاَت وخندل اکرام بیا دهغې سترګوته کتل ورته ویې ویل:
زینت ! ته په واقعیت سره ډېره ښکلې یې.

زینت له خوږې موسکا سره پوزه مونجه کړه په غرور یې وویل:

کاش چې زه همدومره ښکلې خو وای.

اکرام ورته وویل:

-لېونۍ ته څه خبره یې زه خو وایم چې هسې خلک وایي چې په نړۍ کې تر یوسف (ع) نورڅوک ډېر ښایسته نه شته.

خوزه بیا وایم چې په نړۍ کې به ترتا بل څوک ښکلی نه وي،ته دنړۍ دټولو ښکلیو سرداره یې.

-غلی شه اکرامه،اوس ریشخند مه راباندې کوه.

دهغې له دې خبرې سره یې لاسونه ترې چاپېرکړل،دومره ټینګه یې ونیوله چې رپ یې هم نشو ورنه خوړلی،په سترګو یې ورته لاس کېښود او په شونډو یې خوله ورښکته کړه،زینت ،وربېږدېده ،دهغه تر ورغوي لاندې یې سترګې سره وزبېښلې ، خو داکرام ممانعت یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونکړ، همدا چې شونډې يې دهغې له نازکو شونډو سره ولګېدې يو وېروونکي درز يې دميني په نړۍ قيامت برپا کړ.

رنګينه دنيا،ښکلې نظارې،په ښکليواو نازکو لباسونوکې تنکۍ زينت دا هرڅه يې ورڅخه واخستل.

نور نو اکرام پوی شوی نه دی، چې څه وشول او په کوم ځای کې دی.

له دې وروسته نو يوې بلې نړۍ ته ور داخل شو، چې هلته په رښتيا يو قيامت وو،دمخلوقاتو هېڅ اندازه نه کېده، جنت اودوزخ دواړه ورته ښکاره کېدل،رښتيا هم ټول خلک له ډېره هيبته تر ستوني په خولوکې ډوب ول،ديوه هم په ځان کې لباسونه نه ول،خو يوه هم دبل شرمګاه ته نه کتل،په دې نړۍ کې،داسې ځورونکي حالت سره اکرام مخ شو،چې ځوځوځله يې مړ اوبېرته ژوندی کړ.

خو کله هم اکرام سره دحساب کتاب کولو نوبت ورنغی،دی لکه دنورو لايتناهي مخلوقاتو په څېر له هيبته په زړه چاودون کې ولاړ وو،چې اوس به يې نوبت راځي ، اوس به راځي خو هغه وخت هېڅ رانغی،په دومره مخلوقاتوکې اکرام ډېر ناهيلی وواوبايد همداسې وای،ځکه چې هلته ځان په ځان سودا ده،ورور دورور له پېژنګلوی څخه انکار کوي او پلار دځوی،ځوځوځله يې د تېښتې هڅه وکړه،منډې به يې واخستې ،خوکه هرڅومره مزل به يې وکړ،بيابه هم دحشرله ميدان څخه نه شو وتلی،منډو،تړړو او هلو ځلويې هېڅ ځای نه نيوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو وخت داهرڅه په اتومات ډول بدل شول،فکر کېږي چې اکرام به سترګې غړولي وي،خولاهم مطمئین نه وو ،بیاورته ټوله ننداره خوب ښکاره شوه،ځوځله یې هڅه وکړه چې سترګې پرانیزي خو ناکام به شو ،خوبیایې هم خپل کوښښ جاري ساته،داځل یې سترګې تر څو ثانیوپورې غړولې ونیولې،خوبیایوبل حالت ته ورغی.

یو وخت اکرام له خپلو څوملګروسره دجمعې په ورځ دچکر په نیت له دفتر څخه ووت،ملګري یې له ننګرهار څخه راغلي ژورنالېستان ول،دوی غوښتل ښه ډېرسیلونه وکړي نو ځکه پلي ګرځېدل،یووخت په ډېره ګڼه ګوڼه کې اکرام دیوه کوڅه ډب سپي ښکار شو ،دملګرو له جملې یې یوه منډه کړه ترڅو هغه بدبخته سپي ته هم زیان ور واړوي،خو بریالی نه شو او سپي پښې سپکې کړې.

اکرام اوس هم هماغه حالت سره مخ شوی وو ،خوکله چې سپی ورپسې منډه کړه،اکرام یواوچت خېز وواهه،له بېهوښۍ راووت،ګوري چې دی په چپرکټ کې پروت اوله ده کشر ورور یې ساحل ورته ترڅنګ ولاړ دی،په یوه نااشنا ځای کې له نویوحالاتوسره تم دی.

داکرام له سترګوغړولوسره ساحل له ډېرې خوشحالۍ په داسې حال کې په مور اواز وکړ چې ژړا او خندا یې له ستوني مکس راووتل.

مورجانې !مورجانې ! اکرام په هوښ راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام په فکر کې شو ،څه !؟

په هوښ راغی؟

څوک په هوښ راغی؟

زه خو له زینت سره وم.

ای ! زینت څه شوه؟

ببرته په فکر کې شو، داځنګه کېدای شي د هغې ښکلې اورنګینې نړۍ ځخه وتل،دقیامت ورځ لیدل،په هوښ راتلل،عجیبه ده داهرڅه لاڅه معنی لري؟

اکرام په همدې فکرونوکې وو سریې یوې او بلې خواته ګرځاوه چې مور یې ځان ورباندې ور وغورځاوه،شکر هزاربار شکر،خدایه تانه ډېره مننه،چې ځوی دې راته ببرته را ژوندی کړ،زماخوهېڅ تمه ورته نه وه،چې بیابه ورته ووایم ځویه !ای پاکه ربه ستاډېرشکر اداکوم.

مور یې ډېربدحال کاوه،خو پلار یې چې خپله هم سلګیو نیولی وو او هډکیو وار نه ورکاوه، هغه یې ونیوله اوداکرام ترڅنګ یې کېنوله،ورته یې وویل:

دا نور ناروغان په عذاب کېږي،ډېره په اوچت اواز غږېدا ورته ښه نده،بس دخدای پاک شکریه اداکړه چې زموږ ځوی یې ببرته زموږ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

شلېدلې ځولۍ کې راته واچوه،په دې وخت کې يې پلار ډېر سخت وژړل له اطاقه بهر ووت،ترڅو يې يوځل بيا مېرمنه چيغې پيل نکړي.

کله چې داکرام مور يوڅه غلې شوه اوساحل له دې ځايه بېرون ووېسته،پلار يې ورغاړې وت،او ښه ډېر يې ورته وژل،دومره يې وژړل چې بې هوښه شو،خواکرام داهرڅه يو خيال ليده،هرڅه ورته بېخي بدل بدل ښکارېدل،نه ژړا ورتلله،نه خندا،خودکورنۍ غړي اودوستان يې ليدل چې چاژړل اوچاخندل.

اکرام خبرې نه شوی کولای،کله په هوښ اوکله به بې هوښه شو،څوساعته وروسته يې مورته اواز وکړ.

ـ مورې! ومورې!

ژرساحل ورته راغی.

ـ څه وايې؟

ـ په ماڅه شوي،داکوم ځای دی؟

ساحل وويل، هسې لږ ژوبل شوی يې،انشاءالله اوس ښه يې.

اخوادېخوايې وکتل نور ناروغان هم په چپرکټونو پراته وو،پوی شو چې دننګرهارعامې روغتيا روغتون دی،ځای يې ځکه وپېژانده،چې څوځله دمخه هم دلته ياله نوروناروغانوسره اوياهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپله چې ناروغ شوی ونو راغلی و ،کله چې یې د اپنډېکس اپرېشن کړی وهم چې په هوښ راغی همدې واټ کې و.

دهغه دتره یو کوچنی ځوی، چې موټر وهلی وو دلته ورسره څو ورځې پایواز و، اکرام ځکه له دې ماحول سره ډېر بلد اوخلک ورته اشنا اشنا په نظر ورغلل.

ساحل ته یې وویل:

ـ زه کاملاً په خبره پوهېږم او ښه یم ته ووایه چې څه شوي؟

هغه ورته وویل،ډېرې خبرې درته ښې نه دي،ډاکټران غوسه کېږي وایي چې خبرې مه ورسره کوئ چې ستونزه ورته پیداکېږي،داچې ته تازه له انستېزۍ (بې هوښۍ)نه راوتی یې نو په رښتیاهم باید ډېرې خبرې ونکړې.

اکرام بیاهم نه منله،یواځې خپله خبره یې تکراروله چې،ووایه څه شوي،کنه چیغې به ووهم.

اخریې ساحل مجبورکړ چې هرڅه ورته ووایي.

ورته یې وویل:

ددوشنبې په ورځ کله چې ته کابل ته تللې،ستاسوموټر په سروبي ولسوالۍ کې ټکر وکړ،ته او دوه نور نفریې د سروبي ولسوالۍ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتون کې له لومړنیو مرستو وروسته دلته راوړي وئ،چې بیا موږ ته له روغتون څخه خبر راکړ شو.

ـ اوه زما خدایه داڅه اورم.

ـ ښه نو ته چې وایې موږ ددوشنبې په ورځ ټکر وکړ،خیر بیانن دڅه شي ورځ ده؟

ـ نن د جمعې ورځ ده.

ـ څه د جمعې؟

ـ هو.

ـ یعنې زما نن پنځمه ورځ ده دلته؟

ـ هو.

ـ ښه زما مبایل چېرې دی؟

ـ ساحل وویل،ستاد جېب بټوه او کارتونه موږ ته دلته راکړل شول،خو مبایل،ستابیک اونور څه نه ول،بس غم یې مه کوه،مبایل دې اور واخلې،شکر چې ته ښه شوې.

ـ ښه نو اوس ته باید ارام وکړې،یوه خبره به هم نه کوې،ځکه بیا ډاکټران موږته غوسه کوي، ستاسرغټه ضربه خوړلې،که ته ډېرې خبرې وکړې،کېدای شي چې زیان درته ورسوي،نوهڅه وکړه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یواځې ارام وکړې،که څه دې غوښتل ماته په اشارې سره وایه،زه پوهېږم هرڅه درته اماده کوم،پوی شوې؟

اکرام له ځانسره وویل:

ډاکټران خو وایي ارام وکړه،خوزما ټول ارام او سکون خودزینت په خبروکې ده ،هغه به څنګه وي،څه به وربانديې داپنځه ورځې تېرشوي وي،داڅه شوي زه خوحیران یم،ایا داهرڅه به رښتیاوي؟

داخبره یې له ځانسره پټه وکړه،ترڅویې ساحل وانه وري. ډاکټر راغی،په سیرم کې یې ورته یو امپول ګډاو چالان یې کړ،څودقیقې وروسته یې خوب وروست،همداسې ویده شو،خوب کې یې زینت ډېره خفه او مړاوې ولیده، له اکرام څخه یې ډېرې ګیلې کولې،حتی تردې چې نه یې غوښتل خبرې ورسره وکړي،هغې ورته ویل:

تازه هېره کړې یم،ستاټولې وعدې په دروغووې،تا لماسره هېڅ وخت مینه نده کړې،هسې به دې زه غولولم.

اکرام چې خومره سوګندونه ورته وکړل،هېڅ یې راضي نه شوه کړای،په ژړا ژړا ورنه روانه شوه، که یې هرڅه ورپسې چیغې وکړې،مګر ځای یې ونه نیوه،په خوب کې یې ورپسې منډه کړه،چې په دې وخت کې راویښ شو،سریې ډېر شدید درد نیولی وو،ماغزه یې همداسې پړکېدل،اوف اوف یې پیل کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلاریې ډاکټر راوغوښت،هغه سیرم بندکړ،په کنول کې یې درد یوه پیچکاري تېره کړه، څوشېبې وروسته یې درد ارام شو.

درد یې چې ارام شو،ساحل ته یې وویل،هلکه ماته یو مبایل او سیمکارت واخله،خوهغه یې خبره رد کړه ویې ویل،نه هېڅکله هم نه ته دخبرو کولو اجازه نلري،ایا څوشېبې غلی نه شې پاتې کېدای؟ته وګوره دانور هم ناروغان دي کنه یوائې ته داسې یې.

یاره دوی خویوهم داسې نه کوي، څه چې ډاکټران ورته وایي دوی هماغه شان کوي.

اکرام په غوسه شو ،غلی شه!ماچې څه وویل هماغسې وکړه اوبس،زه غواړم خپلو همکارانو سره خبرې وکړم.

ساحل وویل: ته ولې نه پوهېږې؟

همکاران دې هم تېره ورځ ټول راغلي ول،هغوی خبر شوي دي،کله چې ستا فون دوه ورځې بندو، هغوی زما موبایل ته زنګ وواهه،ماورته ټول جریان ووایه،ډېر خفه ول،بیا راغلل ته یې ولیدې،بېرته ولاړل.

خواکرام بیاهم دمبایل غوښتنه کوله،داځل نو هغه هم جدي شو.

ته ولې په خبره نه پوهېږې وایم تاته خبرې کول ښه نه دي،سر دې ډېر شدید ټپي دی آن مغزوته دې صدمه رسېدلې ،غلی شه اوکنه نه غلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږي نو ډاکټرته وایم چې دبېهوښۍ پیچکاري درته وکړي چې یوځل ارام شې.

په دې ورځ يې هم مبایل ورته وانه خست.

سباچې کله دډاکټرانو د وېزېټ (لیدنو) وخت خلاص شو، بیایې ساحل ته وویل، هلکه ماته موبایل ضرور دی ګوره.

پوی شو چې ساحل بیاهم خپله پروني پرېکړه له ځانسره ساتلې ده، نویې په خپلوخبروکې سست والی راوست، هیله کوم، ساحله، ته ولې نه پوهېږې، خودومره باید پوی شې چې، موبایل ماته ډېر سکون او ارام راکولی شي.

اخر يې اړ کړ چې ورته وایې خلي، له مور اوپلاره يې پټ ورته مبایل راوړ، ورېې کړ.

کله چې يې ورته مبایل واخست، اوس ورته دخبروکولو چانس نه پیداکېږي، هره شېبه به دوه او درې نفره وسره ولاړ ول، هغه وخت ته په تمه وو چې مریضان یوائې پاتې شي اوپایوازان ټول وباسي.

همداچې ټول ووتل دزینت شمېره يې ډایله کړه، ډېر اوږود زنګ ورغی، خو ځواب يې ورنکړ، بیا يې ډایل کړ، هغې بې ځواب ورنکړ، پوه شو چې زینت نا پېژانده شمېره نه اوکې کوي، ژر يې ورته مسج ولیکه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ځواب راکړه، زینت ! زه یم اکرام.

همدا چې زینت د اکرام استول شوی مسج ولوست،فون یې ورته وکړ.

اکرام ژر اوکې کړ.

ـبلې ګرانې !

ـبلې جان خلک همدا سې کوې؟

زینت غوښتل ډېرڅه ووایي خو اکرام یې خبرې قطع کړې،ورته ویې ویل:

اوس ددې خبرو وخت ندی ایا ته زما له اواز نه هم نه پوهېږې چې په ما څه شوي؟

په خبره یې پوهه کړه، چې ډېرې خبرې نه شم کولای،په روغتون کې یم.

د زینت له خولې بې اختیاره چیغه ووته.

نااا !هغې اوس داهرڅه هېرکړي و چې په کور کې به څوک ورباندې شک وکړي.

ـ ولې په تا څه شوي،ژر ووایه چې زړه مې چوي،اوپه کوم روغتون کې یې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژر اکرام وربانديږ اواز وکړ زينت ځانته متوجه اوسه چې ځوک دربانديږ پوی نشي.

هغې ويل ژر راته ووايه چې کوم روغتون کې يې کابل کې که جلال اباد کې؟

اکرام ورته وويل د ننګرهار د عامې روغتيا په روغتون کې يم.

زينت وويل: زه همدا اوس درځم.

اکرام ورته وويل،نه نه ته دلته مه راځه، زما ټوله کورنۍ دلته راسره ده،ستا راتګ دلته ښه ندی،ستا کورنۍ به هم دربانديږ شکي شي،خو زينت اړيکه قطع کړه،اکرام حيران شو چې څه وکړي ،خوزينت ورته پيغام وليږه پکې ليکلي يې و: زه کور کې څه بهانه کوم، اوتاته ځان در رسوم،هغه ورته وليکل:

مه راځه،دا ښه نده چې ته دې دلته راشې.

خوهغې نه منله همداسې را روانه شوې وه،اکرام له ځانسره په سوچونو کې سرشو ويل يې:

زينت خوپه هره بهانه چې وه له کور راووته اوس به زما څنګ ته راشي،نو زه به خپلې کورنۍ ته څه وايم چې دانجلۍ ځوک ده اوزه ورسره څه اړيکه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم یوه بهانه جوړه کړه، ساحل ته یې وویل چې د زینت په نوم یوه انجلۍ راځي، په ننګرهار کې زموږ د ولایتي دفتر کارکوونکې ده چې راغله رهنمایي ورته وکړه.

نیم ساعت څلوېښت دقیقې به لانه وې تېرې شوې ،اکرام د وربانديې اخسته سرنوشت او پېښې په هکله په سوچونو کې دومره ژور ننوتی و چې هېڅ یې هم نه لیدل،ډېر وروسته یې د چپرکټ ښي طرف ته وکتل،ګوري چې په تور حجاب کې اوږده نرۍ نجلۍ ولاړه وه،له دواړو سترګو یې داوښکو باران او په اکرام کې یې ګنډلې وې.

په دې وخت کې یې دشاوخوا نور ناروغان دهغه چپرکټ ته متوجه ولیدل،زینت دومره په مهارت ټول ځان تر سترګو په حجاب کې پېچلی و چې پېژندل یې ډېر سخت ول،خو اکرام ډېره ژر وپېژندله،همدا چې ورویې کتل، زینت سترګې وزبېښلې او په سینه یې را پرېوته،ښه ډېرېې ورته وژړل،ډېرې سلګۍ یې ووهلې، خو اواز یې په سینه او ستوني کې پټ ساته،زینت اوس په اطاق کې دادومره خلک نه لیدل.

اکرام هم ډېر وژړل ساحل ورته وویل خورې !

ډېره مه ژاړه، شکر دی اکرام اوس بېخي ښه دی، ډېرې خبرې هم وسره ښې نه دي، خو زینت هېڅ نه غلې کېده ددې خونې ټول ناروغان او پایوازان ورته حیران و ،چې داڅه کیسه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچپرکټ خواته یې لاندې په رنګه مرمرو کېناستله اوښکې یې تویولې اکرام یې لاس په لاس کې ونیو اواز یې پرې وکړ.

زینت !ای زینت !

داخلک به څه وایي هیله کوم غلې شه، خو هغې خپله ژړا اوسلګۍ نه شوې کنټرول کولای،ښه ډېر یې وژړل،اوښکې یې وچې کړې

نور یې ورنه په بند بند ستوني پوښتنې پیل کړې.

خوساحل اکرام ته د ځواب ورکولو وخت ورنکړ،هرڅه یې ورته وویل.

زینت ډېر وخت ورسره ناسته وه.

اکرام ساحل ته وویل،ترڅو چې زینت زما خواته وي هېڅ څوک مه را پرېږده،ورته وایه ډاکټران څوک نه پرېږدي.

تر ډېرځنډ وروسته یې زینت ته وویل:

ته اوس ولاړه شه، چې کورنۍ به دې درته تشویش کوي.

زینت هم ورسره ومنله،خو هغه پخواني خماري سترګې او هفت رنګه دایره وي مخ یې خپل خواص له لاسه ورکړي و،سترګې یې داسې سرې شوې وې تابه ویل پوره لس شپې یې خوب ندی کړی،په سلګیو کې یې خدای پاماني وکړه اوخپل کورته ولاړه.

اکرام څو ورځې وروسته له روغتون څه خارج شو،خپل کورته ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د میاشتې په تېرېدو سره بېرته خپلې دندې ته ولاړ.

یوه ورځ اکرام په بابر بڼ کې له څو تنو ملګرو سره ناست وو، چې زینت ورته فون وکړ، خوداچې اکرام د ملګرو په مخ کې اوداوخت دخبرو لپاره مناسب ونه ګاڼه نو یې ځواب ورنکړ، فون یې قطع کړ.

هغې څو زنګونه ووهل، اکرام بیاهم ځواب ورنکړ، زینت مسج ورته ولیکه، هیله کوم اکرامه !ځواب راکړه، ډېرضرور کار مې درسره دی.

خو اکرام لازمه نه ګڼله، چې په دې وخت کې دې ورسره خبرې وکړې، هغه ویل چې دشپې لخوابه په اطاق کې په بېغمه زړه ورسره بنې ډېرې خبرې وکړي ویل یې دالېونۍ هروخت همداسې کوي کله چې ځواب ورنکړم، نوبیا سل رنګه بهانې او چلونه کوي، ترڅو ځواب ورکړم.

مازیګر چې کله خپل اطاق ته راغی زنګ یې ورته وواهه، ډېره خفه وه، ویل یې له تانه مې هېڅ داسې تمه نه لرله.

اکرام ورته وویل، خیر دی ګرانې ملګري راسره وو، خو زینت ډېره خفه وه، اخر اکرام ورته وویل بس چې ته ډېره خفه یې دادی زه درنه

بخښنه غواړم.

ـ ښه نو اوس وو ایه چې څه خبره وه، خیریت خو دی کنه؟

ـ خاورې په سر خیریت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام پوی شو چې خبره خرابه ده.

ـ هیله کوم ووایه زما دې تشویش کړ،څه شوي ته خوبه روغه یې کنه؟په کور کې هم ټول ښه دي؟

ـهو یو هم بلا ندی وهلی.

ـښه چې ټول ښه دي نو غم مه کوه هرڅه به سم شي.

زینت په قهر سره وویل،هېڅ هم نه سمېږي اکرامه !ته ولې نه پوهېږي بېګاته بیا هغوی راځي.

او داځل زه مطمینه یم چې پلار مې دستمال ورکوي، کوم شپږ وارې راغلل او هرځل یواځې ستا لپاره ما انکار کړی دی.

ـ ته پوهېږي اکرامه ! چې زه یواځې خپلې پښتو نیولې یم،ستونی یې ژړا ونیوه ،خدای دې داپښتوهم په مرګ سپېره کړي،چې هرځل دیوچادمانع کېدو باعث کېږي.

اکرام یې خبره ونیوله نوتاخو ویل چې هغوی به بیا رانشي.

اوففف اکرام ! زما خو نور هېڅ حوصله نشته خو ګوره مخکې مې هم درته ویلي او اوس یې هم درته وایم،ښه دې غوږونه خلاص کړه، که چېرې زما کوژده له عمر سره وشي، ځان وژنم.

اکرام ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره ګرانې زه پوهېږم داډېره سخته ده،چې ته دمور او پلار په مقابل کې ودرېږې اوزه هم ډېر جرئت نشم کولای چې له خپلې کورنۍ سره داسې خبرې يادې کړم ،په دې خاطر چې له زينت نه د اوس وخت لپاره ځان خلاص کړې دروغ يې ورته وويل: ځکه له ما مشر ورور مې لا کوژده نه ده کړې نو زه به څنګه هغوی ته دخپل ځان په اړه داخبرې وکړم.

اوتاته خو معلومه ده چې پښتنانه تل مشر اولاد ته واده کوي هغه هلک وي اوکه نجلۍ ،ښه نو اوس ته ووايه چې زه څه وکړم،ايا زه له خپلې کورنۍ نه پټ درشم او بېګاته ستادکورنۍ په وړاندې هغو خلکوته ووايم چې زينت زمامينه او زما ښځه ده تاسو نشی کولای چې دلته په دې نيت راشئ ترڅو هغه خپله اينګور جوړه کړئ؟

ـ نه اکرامه داسې ونکړې،زه نه غواړم چې زما کورنۍ دې بدنامه شي ځکه چې موږ په دې ځای کې ډېر لوړ نوم لرواو بل داچې زه داهم نه غواړم چې سبا دې خلک د تښتېدلې نوم رابانديې کېږي او ګوره ګرانه ددې هرڅه ترڅنګ زه داهم نشم زغملی چې ستا شخصيت،عزت او نوم اونښان ته دې هم څوک په ټيټه سترګه وګوري اوپه ټولنه کې دې په يوه بد نوم ياد شې.

ـ ښه نو ته ووايه زه څه وکړم ته چې څه وايې زه همغه شان کوم.

ـ بس زه نه پوهېږم چې هرڅه کوې خو خبر مې کړې، موبايل يې بند کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ اوف خدایه داڅه په مصیبت اوښتی یم، یوپنځه زره دعاګانې خوبه یې له ځانسره کړې وي، چې ای خدایه ته خویې پلار او مور هغو خلکوته انکاري کړي خو ژر به یې له ځانسره وویل:

زه خو په رښتیا چې احمق یې ښه ! که فرض کړو چې هغو خلکوته یې پلار انکار وکړ ایا زه له دې نجلۍ سره واده کولی شم؟

نه هېڅکله یې نشم کولای.

داچې اکرام له ولې په دې باوري وچې هغه هېڅکله له زینت سره واده نشي کولای دا یوه بله معمی وه، خو خپل زړه ته یې هم قناعت نشو ورکولی اونه یې زښت هېرولی شوه.

لاره ورنه ورکه وه، چې اوس څه وکړي.

اکرام په تعویذ ونو او بندونو ډېره عقیده نلرله، خو په دې ورځ دزینت لپاره له ماښام سره له اطاقه ووت، په دې لټه کې شو چې اوس یوڅوک پیدکړي چې له ده سره مرسته وکړي، په پوښتنو ګروېګنو یې یو تعویذ لیکونکی، پیداکړو ژر ژر یې خبره ورسره شریکه کړه، هغه ورته وویل، چې زه دې کار کوم خو پیسې دې مصرف کېږي.

اکرام ورته وویل، څومره روپۍ پرې لګېږي؟ تعویذ لیکونوکي ویل شل زره افغانۍ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داکرام په سترګو تیاره زیاته شوه، بدن یې مېږي مېږي شو ،له ځانسره یې دتعویذ لیکونکي خبره تکرار کړه.

ششششل زره ! !؟

په مخ یې خوله راغله

په قهر یې تعویذ لیکونکي ته وویل:

ته د انجلۍ ولور غواړې که ماته یوتعویذ لیکې؟

ملا په سړه سینه او لویه حوصله ورته وویل:

- بچو !که دومره اسانه وای اوته دومره باتور یې نوبیا په ماپسې دڅه لپاره راغلی یې؟

- اوف خدایه پاکه ته خورحم وکړې،دانوپه کوم غم کې ایسار شوم،له ماسره خو ټولې په جېب کې دوه زره افغانۍ دي.

نا امیده دتعویذلیکونکي له څنګه پاڅېده، روان شو، تعویذ لیکونکي ورته وویل راځه مراعت به درسره وکړم،زړه مې درباندې دردکوي ځوان یې کنه له شل زور څخه کمې نه اخلم.

خیر دی ته ۱۵زره راکړه، بیایې هم خبره ورباندې ښه ونه لګېده،ترې روان شو،نور یې نو نه غوښتل چې یوه خبره هم ور سره وکړي،له ځانسره په خبرو شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته اوس دې احمق ته وګوره،زه ورته دبانک رئیس ښکاره شوم،دخلکوله مجبوریته بده استفاده کوي،ته ورک شې اوستادې تعویذ ورک شي، زه هېڅ ستاسو په دې کاغذونو عقیده نلرم خوځه وکړم نن ډېر مجبور یم ،اوبو اخستی یم ځکه زګ ته هم لاس اچوم،که څه هم په دې ښه پوهېږم چې دا زګ مې هېڅ دردنشي دواکولی،خو زړه مې ارام نه کوي او غواړي دخپل ځان دبچ کولو په خاطر له دېرو ستونزوسره په کلکه مقابله وکړي.

ای پاکه ربه ته خو راباندې رحم وکړه،ستاپه بنده ګانوکې خوهېڅ رحم نشته.

زه نوڅه وکړم، داخو ډېره ګرانه شوه،اوس کوم خوا لاړ شم.

له ځانسره لکه لېونی ګړمېده اوراغلې لارې ته مخامخ شو.

چې بیایې د هغه ملا اواز واورېده، په دې سره ته هېڅکله هم نشې کولای چې خپله مینه لاسته راوړې،که هرڅومره ورپسې وکړېږې او له هغې سره ځان په غمونو او دردونوکې شریک وښیې،ته حوصله نه لرې،نونشې کولای چې خپل مقصد اومنزلت ته رسېږې،خواوس په اکرام دهغو خبروهېڅ اثر نه کاوه،سم لکه دېوال ته چې لګیااوسې.

کله چې اکرام ببرته راتاو نه شو، تعویذګر وانګېرله چې مړی یې له خولې ووته،نو پسې ور روان شو،لګ لرې یې ودراوه، له مټ نه یې ونیوه، ته خوراشه ګوره داسې کار نشته چې الله ج ورته دحل لار نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي پيدا کړي، ته راشه زه درسره مرسته کوم خير دی يوه انه هم مه راکوه،راشه زه پوهېږم ته اوس ډېر فشار لاندې يې،فکر دې سم کار نه کوي،خدای مکړه داسې کوم کار ونکړې چې هم ستا اوهم دهغې جلۍ په زيان تمام شي.

اکرام يې له ځانسره روان کړ،خپله جادوګري او چشم بندي يې پرې وکړه،دوه درې شوېستونه او يو کاغذ يې ورکړ،ورته يې وويل:

دامې دهمدې لپاره مخکې له مخکې ليکلي دي،ډېره خواري مې وربانديې کړې ده،پوهېږم چې زموږ ټولنه له داشان ستونزوسره ډېره مخ ده،خو ګوره چې دې ته به يوائې سور پوښ نه ورکوې نور چې هر ډول وي پروانکوي،په تلوکې يې ورته وويل اوس ستا خوښه چې هرڅومره شکرانه راکوې،هغه هم ددې په خاطر وايم چې تعويذ دې اثر وکړي، کنه په خدای که به مې يوه روپۍ هم درنه اخستې وه.

دجېب دوه زره روپۍ يې ترې واخستې او درخصتولو په وخت کې يې ورته وويل،ګوره ځوانه تعويذبه په مټ پورې وتړې،او ساختونه يا شوېستونه به نن ماخوستن څلور واړه په پاکه ګياکې وسوزې انشاء الله چې هغه څه به کېږي چې ستا خوښه وي خو ګوره چې بې غوري ونکړې،کار خدای پاک کوي خو موږ اوداتعويذونه يې ورته وسيله ګرځولي يو.

ترټولو جالبه خو داوه چې اکرام بايد ولي تعويذ په مټ پورې وتړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ته یې هېڅ خوند ورنکړ، په چټکۍ ترې روان شو، همدا چې ورسېده ساختونه یې مخې سره وسېزل او دملا خبرې یې عملي کړې.

دشپې یوولس بجې وې چې دزینت له موبایل څخه ورته پیغام راغی،همدا چې پیغام یې ولوست،موبایل ترې دځمکې په لور حرکت وکړ په ځمکه چې ولګېد ،بېټري یې یوخوا او کوور یې بلې خوا ولاړ،یوه درنه چیغه یې وکړه اوورسره ښه په اوچت اواز یې تعویذ لیکونکي ته په ښکنځلواوبدو ردو پیل وکړ،تعویذ یې هم سمدلا وشکوه لرې یې وغورځوه،ښه ډېرېې وژړل،دځنګ اطاقونوڅخه یې هم ملګري راغلل،له اکرام څخه یې دپېښې علت وپوښت خوده هېڅ نه ویل،اخر یې کمال ته چې ترټولو ورته اعمادي وو اودزړه هره خبره یې ورسره شریکوله، وویل:

زینت یې بل چاته ورکړه !

هېڅ ځمکې ځای نه ورکاوه، ټول جهان ورباندې اور شو.

ای خدایه ! ته رحم وکړې، چې زینت به په څه حال وي،هغه خوبه مړه شي،زنګ یې ورته وواهه خو ځواب یې ورنکړ، بیایې شمېره ډایل کړه، په دریم ځل فون بند شو، یوځل یې بیاښه وژړل،خوب هم نه ورته.

لکه لېونی،یوځل یې کوټېندته لاس کړ،واسکټ یې واغوست،بس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم ورپسې،داسې ونه شوه،په زور وي که په رضا زينت له کوره اوباسم،بيايې دټولو لاس خلاص،زه وګورم چې څوک زما مخې ته راځي اوس نو ددې په قصه کې هم نه يم چې زموږ واده کيږي اوکنه زه دا نجلۍ د بل چا په کور کې نشم زغملی.

که زينت څه ويل اونه يې منله ،دومره به يې ووهم چې په ماکيږي،ملګرويې ورته نصيحتونه کول.

ـ اکرامه غلی شه ،څه له ځانه دې ماشوم جوړ کړی دی،دانو څه پېښې دي چې ته يې کوې،زور خودې ورسره نشته ،خپل پلاريې دی چې وريې کړه وريې کړه.

تاورته کله ويلي وو چې دالور دې ماته راکړه،کومه جرګه دې وراستولې وه اوکه هسې د هوا مرغان له خلکو اخلې؟

حوصله دې پرځای کړه،دادحل لاره نده،کومه چې تا نيولې ده،فکر ارام کړه اوس خو کار شوی دی،ستا دغه کارونه هېڅ ګټه نلري،نودابه ده چې غلی کېنې.

دهغوی خبرو پرې يوڅه غبزه وکړه، په خپل ځای کې کېناست،ټول ملګري ورنه لاړل ،يواځې کمال ورسره پاتې شو،په دې خاطر چې دا هلک څه چل ونکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه او دريمه ورځ يې زنګ ونه واهه،په څلورمه ورځ پوهنتون ته په لاره وه،چې دزينت موبايل ته زنګ ورغی،له دوه درې زنګونو تېرېدو وروسته فون اوکې شو مګر اواز بدل وو،بلې بلې بلې !خواکرام پرې غږ ونکړ،له هغې خوا اواز بيا راغبرګ شو، هرڅوک چې ياست بل وخت اړيکه ونيسئ،مور ېشفاخانه کې يو.

اکرام بيياداسې شو لکه څوک يې چې په سر ښه کلک ګذار ورکړي،دنيا پرې تاوه شوه،له دې خبرې سره يې زړه دومره په اوچت اواز درزا پيل کړه چې په خپلوغوږونو يې دا درزا داسې اورېده لکه څوک چې يې په ملا ډبوي.

څه شفاخانه !په زړه کې يې وويل لکه چې دې کم عقلې څه خاورې ايرې خوړلي.

خير خير يې ويل له نيمې لارې راوګرځېد،پښوکې يې زور ختم شو،زړه يې مړشو، سترګو ليدل بس کړل،يوه لوړه ودانۍ وه ترڅنګ يې کېناست،مخې ته يې يوکراچۍ ولاړه وه چې يخې اوبه اوغير الکولي مشروبات يې پلورل اواز يې ورته وکړ.

وروره يو بوتل اوبه خوراکړه.

وبه يې وڅښلې له پښويې مړه مړه خوله روانه شوه، تندي يې سوخت شروع کړ،ژبه يې ډېره وچېده،ښايسته څنډوروسته يې ځان کې لږ متره پيدا شو، په ډېر زور راپاڅېد ،ورو ورو روان شو، هغه لاره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دې ځايه يې هره ورځ په لس دقيقوکې لنډوله،نن يې په پنځه ځلو ښت دقيقوکې ووهله.

همداچې اطاق ته ورسېده،سړه لړې وربانددې راغله،بدن يې لړزه پيل کړه،يخ يې شروع شو،دوه کمپلې يې واغوستې خو زينت يې نېغه سترګوته ولاړه وه، يوځل لکه لېونی کمپلې يې له ځانه وغورځولې،پرېږده چې مړ شم،زه بدبخته.

خلک خودخپلې مينې لپاره ځان قربانوي نوماڅه وکړه،زه به هم خلکوته دخپلې مينې اوبهادرۍ کيسې کوم؟

پکارده چې زهر وخورم،زمامينه دبل چاپه نوم شوه،اوماکمپله اغوستې پروت يم،څومره لانبه ښکارم.

په بيابيايې دزينت شمېره رخ کړه خو چاځواب ورنکړ.

سبالس بجې يې پلارموبايل اوکې کړ،همدا چې بلې يې کړل،اکرام وپوهېده چې دزينت پلارسمندرخان دی،له هغې خوا بيا غږ وشو بلې څوک ياست؟

اکرام ځواب ورکړ:

السلام عليکم کاکا جانه !

وعليکم سلام سترې مشې،څنګه يې؟

مننه خوشحاله دې اوسې کاکا جانه،کور موودان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان يې ورته د زينت د همصنفۍ ورور معرفي کړ.

زه حيدر يم د شپنې وروور هغې راته وويل چې خورجانه يې زينت ناروغه ده، ډېرزنګونه يې ورته وهلي خو ځواب نه ورکوي.

تاسوراته ويلی شئ چې خورجانه اوس څنګه ده؟

سمندرخان ځواب ورکړ:

عزتمندشې بچی! هو دخدای فضل دی اوس رکه روغه ده، خواستراحت کې ده،ډاکترانوورته ويلي چې ترڅوورځوبايد ارام وکړي،تاسوتشويش مه کوئ،شپنې لورته مې ووايه چې اوس يې خورکۍ ببخي جوړه ده.

اکرام بيا وردمخه شو،زه خويې ورته وايم مګر دايې نه مني،که کېدای شي نو يوځل به ورسره خبرې وکړي چې زه دشپنې له جنجاله خلاص شم،ددې به هم زړه صبرشي.

هو ولې نه دومره خوکولی شي چې هغې سره خبرې وکړي،زه به موبايل ورته واستوم.

اواز يې وکړ.

جلوې !وجلوې !

اخوانه دکوچنۍ ماشومې اواز راغی څه وايي بابا !؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه دا مبایل دې عمه ته یو سه، چې خور جانه یې ورسره خبرې کوي.

ماشومې مبایل واخست تر کوټې یې له ځانسره په وړه ژبه زمزمې کولې.

امه ! ای امه !

هه دا واخله، چادر ته زنګ وهلی دی، بابا مې وویل چې تا ته یې راوړم.

مور یې ورسره ناسته وه ، ویې ویل دانو اوس خبرې کولی شي، خو دا مبایل بند کړی کنه.

مبایل زینت واخست، په غالب ګمان چې سکرین ته به یې نه وي کتلي، همدا سې یې غوږ ته پورته کړی وي، په ډېر ماتېچن او له غمه ډک اواز یې وویل:

بلې سلامالیکم !بلې ستا اواز نه راځي.

مور یې ورته وویل:لورې !ته دې خبرې وکړه زه درته بېرته ژر راځم.

اکرام شکر وویست ښه شو چې دا خوولاړه.

له ډېرخوا اکرام پرې په ډېره ملامته بڼه اواز وکړ.

زینت !تاولې داسې وکړل !؟

ایا تا دخپل ژوند او کورنۍ لپاره هېڅ فکر هم ونکړ ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینت ټکان وخوړ چې داخو اکرام ده تشویش یې شو چې له پلار سره به یې ځنګه خبرې شوې وي، په ژړا شوه، فون یې بند کړ، خو اکرام بیا ورته زنګ وواهه. له اوکې کولو سره زینت وویل:

زه اوس روغه جوړه یم، ګرانې ته تشویش مه کوه، زه درته بیا زنګ وهم. اکرام پوی شو چې بیا یې ځنګ ته مور او یا کوم بل څوک راغلل.

زړه یې ښه شو، له ځانسره یې وویل شکر خدایه چې له مرګه دې وساتله، په همدې وخت کې زینت ورته مسج را واستوه، ته زنګ مه وهه، چې هره لحظه راسره خلک وي، زه خپله درته فون کوم. اکرام په دې خبرې سره نور هم ډاډه شو.

دوه درې ورځې اکرام زنګ ونه واهه او نه زینت زنګ وواهه، اخر اکرام ځان کنټرول نه شو کړای، زنګ یې ورته وواهه، خو دهغې مبایل بند و.

په سبا زینت ورته زنګ وواهه، اول یې ښه ډېر ورته وژړل بیا یې ورته وویل:

اکرامه زه خپل ځان وژنم نن وي او که سبا، داکار به حتماً کوم خو تانه یوه هیله کوم چې خپل ژوند په خپله طریقه پیل کړه زما په فکر کې نشې، تا ته زه په هغه مینه قسم درکوم چې له ما سره یې لرې زما په اړه به هېڅ تشویش نه کوې، داسې وانګېره چې ما او تا هېڅ نه پېژندل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ګوره ګرانې دادحل لارنده، کومه چې تا غوره کړېده، ته باید په دې پوه شې چې هرڅه په ازل کې شوي وي بل څه نه کېږي، مور باید تل ،يوائې دځان په اړه فکر ونکړ اودزړه خبره ونه منو، ځکه دېرو خت دزړه خبرې اوفیصلې سمې نه خېژي، هیله کوم ځان هوښیارکړه.

داکرام خبره یې قطع کړه، هو دامنم څه چې په ازل کې شوي وي بل څه نه کېږي، خو زه پوهېږم چې زما په ازل کې یې څه لیکلي دي، تاته خوشحاله ژوند غواړم اوماته دمرګ اوځان وژلو لپاره دموقع په لاس راتللو دعاوې کوه اکرامه!

- وګوره زینت ته ځان پوی کړه، هرڅه به خدای پاک سم کړي، زه پوهېږم چې ستا پلار هېڅ وخت ستا په زیان کار نه کوي، ستالپاره یې چې کوم څوک ټاکلی دی، ترهرڅه لومړی به یې دهغه دکورنۍ، خپل اوخپلوانو په اړه پلټنې کړې وي، بیابه یې دهلک په اړه هراړخېزې څېړنې کړې وي.

ستا پلار اومور خوله د ې خبر نه ول چې زه ا وته مینه کوو، زه پوهېږم که اوس هم ستا پلار خبر شي چې ته له یوه بل چاسره د مینې اړیکه لرې نوهغه به ډېر خفه شي اوکېدای شي چې دخپلې پښتونولی په سبب دمرګ ترپولې ستاترڅنګه در ورسېږي، نوته هڅه وکړه چې خپل پلارجان خفه نکړې، زه پوهېږم چې دا ډېره سخته خبره ده، خو ګوره کوموا شخاصوته چې لوړ نومونه ورکول کېږي او قهرمانان یې بولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی همدومره مشقت او دردونه ګاللي اوبيايې دانومونه خپل کړي کنه داهرڅه دومره اسانه ندي.

زينت جانې !زه هېڅکله هم تانشم هېرولی،ته زما دسترګوتور يې خو اوس هېڅ نشي کېدای،هغه څه چې زما اوستاپه فايده دي هغه ستاخپلې کورنۍ ته پام کول او دهغوی دعزت ساتل دي،زه به له تاسره په هره ستونزه کې مرسته وکړم،خوته يوائې زمايوه خبره ومنه ګرانې چې هېڅ داسې کارونکړي چې خدای مکړه سبادې کورنۍ ته ستاپه سر څوک پېغور ورکړي.

داسرار اتل دنظم دوه درې کړۍ يې ورته وويلې چې:

داضروري نده نادانې چې هم ستابه کېږي

دقسمتونو فيصلې په اسمانونوشوي

اوته په ځمکه کرښه راکاږي چې دابه کېږي

زه ستادمينې نه منکر نه يم خوڅه وکړمه

خوهغې بياهم دواړه پښې يوې موزې ته برابرې کړې وي،دهغه خبره يې نه منله.

.بس هرڅه چې وي زمانور ژوند ندی پکار،زه بې له تاپه ژوند اور پورې کوم،نه يې غواړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ څه چې غواړم هغه مرګ دی،نور ته زما په اړه هېڅ اند ېښنه مه کوه.

بلاخره،دوه درې میاشتوکې یې هغه په دې قانع کړه چې زموږ په قسمت کې به همدا سې لیکل شوي وو.

داچې دزینت زړه له ځانه صبر کړي په دروغویې ورته یوه ورځ وویل ماهم کوژده وکړه.

خونه یې منله ورته یې وویل:

ـ ته دروغ وایې.

اخر یې ورباندې ومنله او قانع یې کړه چې داخبره رښتیاده.

یوه ورځ زینت اکرام ته په ټیلیفون کې وویل،چې کابل ته دخپلې ترور کره ځي.

اکرام په دې خبره ډېر خوښ شو، ویل یې که قسمت وي کومه ورځ خوبه یې وګورم، ورته یې وویل:

ښه نوکله به راځې او رښتیا ټوکې کوې که رښتیاوایې؟

زینت ورته وویل رښتیاوایم،زه تا سره داسې ټوکې لرم؟

دواړو وخندل،بس که دخدای رضاوي اوژوندی وم نو بلې اونۍ کې درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت په رښتيا بله اونۍ کابل ته لاړه،هره ورځ به يې له اکرام سره د ترور له لوري کانوپتې خبرې کولې،يوه شپه يې دترور يوه لور چې مرسل نوميده په اطاق کې ورسره يوځای وه، اکرام ته يې زنګ وواهه،دټلوېزيون اوز هم پورته وو،خو ددې اواز يې سم نه شو اورېدای،اکرام ورته وويل:

ولې په جګ اواز خبرې نکوې؟

هغې ورته وويل مرسل راسره ده او ويښه ده، په خپل موبايل کې ګيم کوي ځکه په جګ اواز خبرې نه شم کولای.

په دې شپه زينت له اکرام سره څلور شپيته دقيقې خبرې په پسپکو وکړې،خوکله چې ۲۰دقيقې پوره شوې د مخابراتي شرکت لخوا په اتومات ډول اړيکه قطع شوه ،بيايې زنګ وواهه خو زينت ۴ دقيقې پس ورته وويل:

اکرامه ! لږ صبروکړه چې کمپلې لاندې نور په خولو خيشته پيشته شوم،ساه مې هم تنګه شوه.

دباندې ووتله،دمه يې وکړه،بېرته کوټې ته راغله زنګ يې ورته وواهه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوداځل يې خبرې يوځه ډاډه اولوړې وې،ټلويزيون اوس هم چالان و ،اکرام ورته وويل اوس نوځنګه په لوړ اواز خبرې کوې که مرسل درنه پوښتنه وکړي،څه ورته وايي؟

زينت ورته وويل:

مرسل ويده شوې او دټلويزيون ترځنګ ده زما اواز نه اوري،که ويخه هم شي، زه يې وينم،بيا فون بندوم.

اکرام ورته وويل کوم وخت راشه چې چکر درکړم.

هغې وويل ځنګه؟ دلته خو ډېر بيروبار دی، ځنګه به شي ،ماسره خو تل مرسل او دترور نورې لورګانې مې وي.

اکرام ورته دپېښوريو په اصطلاح وويل:

کېنه مړې !

خو يوه پکې ملګرې کړه، خبره ورسره ياده کړه، ورته ووايه چې دلته مې دکورس استاد دی راځه چې سبايې ځنګ ته ورشو،زه به ددفتر ادرس ردکړم،دواړه راشئ.

زينت ورته وويل سمه ده زه به هځه وکړم چې لغماني چل پرې وکړم،خوکه بريالی شم.

هغه هم ډېره چهارصدوبيسته ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل خیر ته خو یوځه وکړه،دومره به هم نه وي که بیاهم ونه شونو ماسره اړیکه ونیسه یوبل چل درته بناییم.

هغې وویل سمه ده،همدا سې کوم خو ته صبر چې که مرسل راضي کړمه بنه ده هغه په کابل کې بلده هم ده.

په دې وخت کې اکرام له یوه ټلوېزیون سره دیوې خپرونې د پرده یوسر او پرزېنتړ په توګه کار کاوه.

یوه ورځ چې دسبا یې دخپرونې لپاره مېلمانه راوغوښتل ترڅو خپرونې ثبت کړي، دوه مېلمانه یې پیدا کړل اوددرېیم په لټه کې وو ،چې زینت ورته فون وکړ.

همدا چې فون یې اوکې کړ،هغې وویل:

اکرامه ! سباته وخت لرې،چې درشم؟

دخوشحالۍ ساړه یې په زړه ورننوتل.

ورته یې وویل:

دانو اوس خبره وه چې تاوکړه؟

ولې نه ګرانې ته به زما خواته راځې او زه به وخت نلرم؟

خو ګوره چې مرسل هم راسره ده او ای !

هغه ګوره ډېره شوخه هم ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل:

پروانکوي، سباته زما دکار دفتر ته راشئ، ټلوېزیون ته به موهم بوځم.

ـ نه نه زه هلته نه ځم، خلک به مو ټلوېزیون کې وګوري.

اکرام په ټېلیفون کې په لوړ اواز ورته وخندل، نه لېونۍ نه دې وینې.

ـ ښه سمه ده ټوکه مې وکړه، درځو خو چکر به راکوې ګوره !

اکرام ورته وویل سمه ده تادې الله راولي، ځان به درنه ځار کړم.

ـ غلې شه اکرامه ! له دې خبرې مې اوس نفرت کېږي له هغې ورځې چې ته ننګرهار ته راتلې، مادرته همدا خبره وکړه اوپه بله ورځ تاباندې موټر ټکر شو اوس مې، دا خبره هېڅ نه خوښېږي.

ـ ښه سمه ده، ځان درنه نه ځاروم، زه هم دومره باتور نه یم.

سباته یې، له یوې تر درې بجو سټډیو بوک(ریزرف)کړه، مېلمانه یې هم په یوبل پسې وخت کې راوغوښتل.

سهار وختي پورته شولمونځ یې چې وکړ، له چای ځښلو دمخه یې کلین شیف اوحمام وکړ، په ځان یې سمه خواري وکړه، نوې درېشي اونېک ټایي یې واغوستل، ښه قېمتي سپرې یې استعمال کړه، لس بجې وې چې زینت زنګ ورته ووهه.

ته چې غوږې پورته کړ، هغې ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

-عالي جنابه !اوس خودې له دفتره راووځه کنه.

-څه راووځم مطلب دې څه دی ؟

-ته خو یوځل راووځه اویا ووایه چې کوم شعبې ته درننوځو؟

اوچته پاڅېده، دروازه یې خلاصه کړه، ګوري دوه پتلون کړې جنکۍ ،چې په غربي سټایل یې ځانونه جوړ کړي ،ددروازې مخې ته ولاړې دي، زینت تورې عینکې په سترګو او دعمه لور یې مرسل پاس په وېښتوکې ټومبلې وې،دواړوته یې،ښه راغلاست ووایه، دفترته یې دننوتلوبلنه ورکړه، داخل ته چې ننوتې،زینت عینکې لرې کړې، لاس یې ورکړ،ترڅېره یې داکرام لاس په خپل لاس کې کلک نیولی وو ،اکرام باور درلود ،که مرسل ورسره نه وای نو زینت ښه کلکه غاړه ورکوله، خومرسل یې مخې ته دیوال جوړ وو ،له دې سره تر سترې مشي، وروسته یې مخ مرسل ته واړاوه.

-مرسل جان تاسو ښه یاستئ؟

-هو مننه کوم صیب تاسو څنګه یاست؟

مرسل دزینت په لور مخ واړوه، ورته یې وویل:

-زینت جانې !دومره کوچنی او ځوان استاد ؟

-زه خو وایم چې ته به یې استاده یې.

هغې ورته وخندل،هو دازما استاد دی،او ویاړم ورباندې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسل چې اکرام ورنه دومره تمه نلرله همدا خبره یې پسې وغزوله، واقعاً چې با استعداده اوباسلیقه ښکاري.

اکرام ورته وویل، خوشحاله اوسې، اغلې مرسل، خو ودې نه ویل چې تاسې په څه بوختـه یاست ، زده کړې مو څومره اوپه کومه برخه کې کړي، اوربښتیا ته هم د زینت په شان تنبله یې اوکه څنګه؟

د زینت تندی تریو شو د سترګوپه کونجونوکې یې اکرام ته وکتل.

مرسل ځواب ورکړ،زه دکابل پوهنتون د ژورنالېزم دپوهنځۍ ددوهم کال محصله یم.

دزینت لکه چې نور داکرام او مرسل په خبرو رخه راغله،په خبروکې یې ورودانګل:

خیر نوزه به ولاړه شم، بس همدا تاسو خبرې کوئ.

درېواړو ښه په لوړ اواز وخندل،اکرام خپلې څوکۍ کې کېناست.

ددفتر مستخدم ته یې چې څنګه هدایت او رهنمایي کړې وه همـاغـه شان یې کړي و چای یې له څو ډوله کېکونو او بیسکټو سره راوړ.

مرسل وویل ښاغلیه،دې ته هېڅ ضرورت نه و، خو زینت غلې وه، دشیدو چای پیالوکې واچول شو.

زینت اکرام ته په موسکا سره وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخښنه غواړم،استاده کولی شم ستاسو له کمپیوټر څخه انټرنیټ ستفاده کړم؟

اکرام ورته وویل هو ولې نه !خولومړی داراته ووایه چې کمپیوټر او انټرنیټ سره دې کله بلدتیا پیدا کړې؟

هغې ورته وویل هغه تاچې داسانه انټرنیټ په نوم کتاب راکړی، کله کله مې د وروروپه کمپیوټرکې دهمغې په مرسته کار کوم.

ښه سمه ده راشه مهربانې وکړه.

نجلۍ راغه د اکرام په نوم فولډرته ننوته،دانځورونو په کتلو بوخته شوه،ښایسته څنډ پورې یې وکتل نوره بېرته دمننې په ویلوسره خپلې څوکۍ ته ولاړه.

دغه شان شپې څومره ژر تېرېږي دومره ژر ۱۲بجې شوې، نور نو باید اکرام ټلویزیون ته تللی وای،دوی ته یې وویل زینت جانې راځئ چې ځوتلویزون ته زه یو دوه خپرونې ثبتوم چې میلمانه مې راغوښتې ،تاسو هم له ځانه سره بیایم اوزه پوهېږم چې دشیدو چای اوبیسکټو مو اشتها خرابه کړه دخپرونوله ثبتولو وروسته به غرمنۍ وخورو.

مرسل وویل نه ښاغلیه ډېره ډېره مننه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ به درنه ولاړې شو زه هم درسونه وایم ازمویني مې رانږدې دي بس دی تاسو مووليدلی زينت راته پرون وويل چې دلته مې استاد دی او د ډېر راباندې ګران دی یو ځل ورځو.

اکرام ورته ویل د ډېرموښه وکړه خو که غواړئ زه خوشال شم دغرمې ډوډۍ ماسره وخورئ ما زینت ته ویلي زه یو دوه خپروني ثبتوم مېلمانه راځي، اوکه تاسو وایئ نوله مېلمنوبخښنه غواړم، رخصت به یې کړم، مګر تاسوبه ډوډۍ راسره خورئ،داحتمي او جبري خبره ده.

زینت غلې ولاړه وه، هېڅ یې نه ویل،اکرام پوهېده چې د زینت په زړه کې به دا خبرې تېرېده چې کاش مرسل ورسره نه وای، چې هغې خپل زړه ښه ورته تش کړی وای، خو د اکرام لپاره مرسل د ډېره په کټه وه.

مرسل هم ورسره ومنله،د ټلوېزیون په طرف روان شول.

موټر راغی درې واړه پکې کېناستل،هلته چې ورسېدل، په دروازه کې د تلاشۍ په وخت کې یې ورته وویل دا دواړه مې مېلمنې دي،د نورو دوه مېلمنو نومونه یې هم ورکړل چې راورسېږي اوسته یوته یې رهنمایي کړي.

دوی ولاړل،زینت او مرسل یې انتظارخونه کې کېنولې،اکرام لاندې ښکته شو، ترڅو کېمره مینان،پیدا او سته یوبرابره کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغه همکاران خبر شوي وو چې له اکرام سره دوه ښکلې نجونې راغلي دي،ترهغې بېرته پاس ور خته دوه نجونې همکارانې يې له مرسل اوزينت څخه يو اوبل طرف ته ناستې او دزړه خواله يې ورسره پيل کړي وو.

خو دوی ورته د بېرې زروړې نه غړېدلې.

يوې همکارې يې چې برېښنا نومېده، اکرام ته وويل:

اکرام صيب،دا مېلمنې خودې هېڅ خبرې نه کوي،خوماشاءالله يوه دبلې نه ښکلې دي.

هغه ورته وويل:

ستاسواو ددوی ترمنځ دومره فرق دی لکه د ونې او ديوال شارو ترمنځ چې وي،دادواړه دېوالي شاروګانې دي اوتاسودونې،نو دونې دشارو بچې،دد ېوالي شارو دبچيوپه نسبت ژر په خبروراځي.

برېښنا او ورېمې په کړس خو زينت او مرسل له ځانسره وخندل،يوبل ته يې معرفي کړي،ورېمې چې دفېشن په نوم يوه خپرونه يې چلوله له زينت هيله وکړه ترڅوورسره يوه خپرونه ثبت کړي،خو هغې انکار وکړ،بيايې مرسل ته وويل هغې هم ونه منله.

په دې کې داکرام نارينه وو همکارانو هم يوه يوه سر راښکاره کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داکرام یو مېلمه هم را ورسېده، نو اوس يې بايد خپرونه ثبت کړې وای، زينت اومرسل يې برېښنا او وږمې ته وسپارلې، اوخپله له مېلمه سره ستډيوته ننوته شو، دخپرونې په پنځلسمه دقيقه کې بايد وقفه اخستل شوې وای، همدا چې دوقفې اناونس يې وركړ، پنځه شپږ جنکۍ، دتخنيک شعبې ته راننوتې، اوس نو داکرام دراډيودبرخې همکارانې، ځلا، سُنن، او يُسرا هم ورسره ملګرې شوې وې، کله چې يې دخپرونې اناونس وركړ اوليدونکيوته يې ښه راغلاست وويل، مېلمه يې مخاطب کړ، خومېلمه چې دوقفې پرمهال، يې دنجونوډله دتخنيک په ځانګه کې وليده، يودوه ترې هېر شول، خبرې ترې ګډې وډې شوې، اکرام تخنيکر، ته اواز وکړ: ستاپ.

نجونوته يې وويل:

هيله کوم تاسو داځای خالي کړئ، خفه نشئ.

هغوی هم بېرون ووتلې، کله چې خپرونه خلاصه شوه، نومېلمه داکرام يوشاعر ملګری و، اکرام ته يې وويل، برپدر دې ددوی لعنت شي، داڅه وو دا؟

هلکه اکرامه !مزې خو تاسو کړې ،موږخو هسې وسوځېدو هههههه.

دی يې رخصت کړ، بل مېلمه هم رارسېدلی ووهغه يې هم ستډيوته بوته، خپرونه پيل شوه، چې داخل يواځې زينت دتخنيک په ځانګه کې راښکاره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام چې ولیده، زینت یواځې وه، نور یې هم ځان روب داب کې کړ، ترڅو زینت ته ځان په خپل کار کې ډېر بریالی وښیي.

هغې هم خوا ړه خوا ورکتل، خو اکرام ځکه نه شول ورکتلای، چې له مېلمه سره یې په موضوع خبرې کولې او باید خپلې کمرې ته یې کتلي وای، دوقفې اخستو په وخت کې یې زینت ته اشاره وکړه، ترڅو سټډیو ته دننه راشي.

دخپروني تخنیکرچې مصطفی نومېده، زینت یې راوسته، سټډیو کې یې دکمرې شاته په څوکۍ کېنوله، داخپرونه یې نوښه په مزه ثبت کړه.

دمېلمه له رخصتولو وروسته اکرام غوښتل چې ولاړشي، خو زینت او مرسل چې له یُسرا سره په راډیو روم کې وې، ورپسې ورغی، اواز یې ورته وکړ.

ځلا !

زمامېلمنې را پرېږی چې موږ ځو.

هغوی هم راووتلې، مرتضی چې په ټلوېزیون کې یې دموسیقۍ خپرونه مخکې وړله، له دربیم منزل نه ورته اشارې کولې، ددوی دټلوېزیون سټډیو ځمکتلې کې وه.

هرهمکار به یې چې زینت او مرسل ولیده نو خپل کار به ورنه پاتې و.

ځلا وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام صیب،ته څوشېبې انتظار خونه کې کېنه زما له دوی سره کار دی، هغوی په دې کمو شېبوکې دومره خوږې دوستانې شوې وې، چې هېڅ ترې بېلېدلې نه.

دموبایل شمېرې یې هم سره یوبل ته ورکړې وې.

اکرام انتظارخونه کې وو ،چې څونفره همکارانویې ولید ،مخې سره یې پرې اوازونه پیل کړل.

اکرامه !اکرامه !

داحورې څوک دي اوله کومه دې کړي دي؟

نوید چې ډېر شوخ ووله اکرام نه یې غبرږه چاپېره کړه ورته یې وویل:

یاره بچو تاته خوزما دومره تمه نه وه،ته خوډېر وران وختې.

ټولو په یوه اوز وخندل.

اکرام ورته وویل:

غلي شئ خدای دې انصاف درکړي،دامې همصنفیانې دي،غوښتل یې زموږ ټلوېزیون وګوري،چابه یوه پوښتنه کوله،چابله،یوه به ویل اکرامه !

داچېرې ژوند کوي؟

بل به ویل نو دکوم ځای دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شبیر وویل:

ماخو لا تر اوسه په پښتنو کې په داسې ستایل جنکۍ نه وې لیدلې.

نو ریې اکرام له پښتنو تنګ شو.

چې هغوی هم راوختلې، خو اوس هغه زینت او مرسل نه وې کومې چې له اکرام سره راغلې وې.

د هغوی دد فتر ارایشګرې په دواړو نوره خواري هم کړې وه.

دومره ښکلې ښکارېدې چې هېڅ اندازه یې نه ه.

دواړه یې خپلوولاړو همکارانو ته ور وپېژندل.

دا زینت او دا مرسل ده.

زینت او مرسل هغوی ټولو ته د سلام په نیت سرونه وخوځول.

اکرام هغوی ته وویل:

ښه نو هلکانو ! دخدای پامان، موږ پوهنتون ته ځو.

مرسل او زینت له نجونو سره خدای پاماني وکړه او روان شول.

وروسې ورپسې اواز وکړ:

- اکرام صیب دوی به بیا هم کله راولې ښه !

- ښه سمه ده راولم یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددروازې څخه په وتلوکې يې يوې بلې ته لاسونه وخوځول اوداسې يې وويل:

ـبای قندولکو !

ددفتر موټر کې کېناستل،راروان شول،موټر يې په شهرنوکې رخصت کړ،دوی يولوکس هوټل ته ننوتل،دغرمې ډوډۍ يې نږدې درې بجې وخوړه،له ډوډۍ خوړولو وروسته زينت وويل،استاده ډېره ډېره مننه،نن مې د ژوند تر ټولو له خوښيو ډکه ورځ ده.

کاش هره ورځ همداسې وای.

اکرام دشوخۍ په ډول ورغبرګه کړه.

بس ماسره ګرځه هره ورځ مزې کوه.

مرسل هم مننه وکړه، ډېره خوشحالي،يې څرګنده کړه،ويل يې:

واقعاً نن بېله ورځ وه.

اوس نو هغوی دواړو غوښتل چې ولاړې شي، ددې ورځې په جريان کې ځوځوځله له کوره ورپسې،زنګونه،هم ووهل شو،زينت وويل: چې موږ ځو اکرام هم رخصت ورکړ، خو ورته يې وويل چې پټه ولاړه نشې، هرکله چې تللې ما خبر کړه.

زينت وويل حتماً دې خبروم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس د خدای پامان،زینت لاس ورکړ،او دواړه په چکر چکر روانې شوې.

اکرام ترهغې ورپسې کتل چې له سترګو یې پنا شوې.

کورته چې ورسېدې نو مرسل زنګ ورته وواهه.

سلام اکرام صیب !

ولا ډېر خوند یې وکړ، ډېره مننه له مېلمه پالنې څخه مو ،مور کورته راورسېدو.

دوهمه ورځ زینت اکرام ته فون وکړ:

ـ زه همدا اوس روانه یم ،جلال اباد ته،اکرام ورته وویل دا څه وایې،او ولې دا سې یوناڅاپه؟

هغې ورته وویل ورور یې ورپسې راغلی دی او باید ولاړه شي.

اکرام غوښتل هغې ته یوه ډالۍ واخلي خو اوس یې امکان نه وو ،خدای پاماني یې ورسره وکړه،کله چې کورته رسېدلې وه، بېرته یې دا کرام د اطمنان لپاره ورته زنګ وواهه.

دوه ورځې یې خبرې ونکړې، اکرام بیا د خپل زړه له بدې ګواهۍ ډېر تنګ شو ،له ځانسره یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتماً بیاکومې بدمرغي بلا دده په لور دقدم ایښودلو نیت کړی دی،له ملګروسره ناستې پاستې هم خوندنه ورکاوه،همدا دلیل وو چې دېر وخت به ورنه بیل او ځانته ګرځېده.

سهار چې دفتر ته ولاړ،کمپیوټر یې روښانه کړ،بې له کوم څه کولو یې بېرته بند کړ، دد فترمستخدم غلام ته یې اواز وکړ:

غلام کاکا !

که زحمت درته نه وي ماته خویوه پیاله شین چای کتابخانې ته راوړه،هغه هم دښه صیب په ویلو سره دچایو دترموز په طرف روان شو،اکرام چې کتابخانې ته ننوت،په الماریوکې په ایښودل شویو کتابونویې نظر تېرکړ،پرته دکتاب راخیستلوڅخه په کوچ کې په چټکۍ سره کېناست،په ښي لاس یې خپل تندی ونیو، دهسک په لور یې وکتل.

ـ ای خدایه!ولې دې زما ژوند دداسې دغمونو او ستونزو په ګردابونوکې ایسار کړی دی،ولې راته یوه دحل لاره نه ښیي،زه به نو ترڅو داسې یم،ای الله یو احسان خورابانديې وکړه،هغه څه راته راکړه چې تایې هر مخلوق ته دورکولو ژمنه کړې،خو نن زه درنه خپل هغه حق له وخته دمخه غوارم.

ای پاکه خدایه ماته مرګ راکړه،زه نور په دې بدرنګه نړۍ نه غوارم قدم کېږدم،دانوڅومره له بدمرغیوډکه دنیاده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې یې پورته کتل ،له ځانسره یې خبرې کولې چې دکتابخانې دروازه ټک ټک شوه ،ځواب یې ورنکړ.

غلام کاکا دروازه نیمه راخلاصه کړه.

-صیب ! زه داخل ته راشم؟

-هو ډېروبخښه کاکا

غلام کاکا څه ونه ویل دچایو پیاله چې له یوچاکلیټ سره په شیشه یي قاب کې ایښودل شوې وه په میز یې کېښوده او له کتابخانې ووت،اکرام مخ کې ایښی مېز په زوره په سوک وواهه،نږدې وه پیاله ترې چپه اولاندې وغورځوي،همداسې یې چپ طرف الماری نه یوکتاب راکش کړ،دامریکایي لیکوال ډېل کارنګي لخوا لیکل شوی (دژوند لار) کتاب وو چې پښتوته ژباړل شوی وو ،دکتاب دمنځ پاڼې یې پرانیستې،خوکتاب کې ورته د توروپرځای دزینت ښکلې څهره ښکارېده،چې دامهال ډېره غمجنه اوله یودنیا فکرونوسره یې دده سترګوته کتل.

-اووفف ګرانې دلته هم ته یې؟

بیایې شروع وکړه،زه نوڅه وکړم، اخر څه وکړم،ماته خوهېڅ چل نه راځي،زه څنګه ترتا درورسېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای خدایه چې مینه اومحبت دې پیداکاوه نو داپښتودې ولې ورسره پیداکوله.

سپینې اوښکې یې په مخ روانې شوې،دازه په څومره سخته ازموینه کې راګیریم،بیابه یې وویل.

په ماپسې بلا چې زینت به خنګه وي ویل یې چې نن سبايي دواده نېټه هم ټاکل کېږي،چې څه به شوي وي ،دادوه ورځې مې ورسره خبرې هم ندي کړي.

زینت ورته ویلي و چې اوس ورته له ده سره خبرې ډېرې ګرانې شوې دي ځکه چې ټول دواده په اړه خبرې کوې،څوک دنجلۍ لپاره لباسونه،فرش اوظرف اخلي،څوک دهلک لپاره اوڅوک دمېلمنوپه اړه خبرې کوې.

ددې لپاره چې اوس زینت له پخوانه یوڅه ښه شوې وه،ناروغي یې هم ښه وه،خسرګنۍ یې هم بېړه کوله چې اینګور ترکوره کړي،خاوندیې هم ډېر ورته وارخطاوو.

اکرام پیاله خولې ته پورته کړه خولایې ورنه غړپ نه وو کړی،چې موبایل یې وشرنګېد ،بېرته یې پیاله له قاب نه اخواپه میز کېښوده ،موبایل یې وکوت ګوري چې د زینت زنګ دی.

داخوزینت ده،کاش چې بد زیر راته ونه لري،نور یې نوهېڅ توان نلرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه نازړه يې د تائيد تنې کېکاږله.

ـ ها ګراني ته څنګه يې؟ !

ـ زه ښه يم اکرام او ته څنګه يې؟

ـ هيله کوم له مادا مه پوښته چې څنګه يم،له سترګو مې اوروته الوزي،نه پوهېږم څه وکړم ؟

ـ هېڅ مه کوه،ته خبريې چې راتلونکې پنجشنبه دواده ورځ وټاکل شوه؟

ـ ها ؟څه وايې ؟

ـ رښتيا وايم،بيګاه هغوی راغلي وو ،خبره يې سره وکړه.

اوف زينت ! بس يو اخې همدا زيری پاتې وو او داغم مې نه لاره چې کله به له تاسره نور دخبرو کولو اودتل لپاره دليدو چانس له لاسه ورکوم ،دادی داتيګه دې هم په سر راته ونيوله،اوس يې راباندې راوغورځوه چې ورلاندې شم او ښخې رانه خلاصه شې.

زينت وويل،ولې ته څه فکر کوې چې زه د ېره خوشحاله يم؟ته پوهېږې چې زما زړه له وينوډک دی؟اوبيا خوتاته ماويلي وو کنه چې زه ژوندی نه پاتې کېږم اومرم.

ـ په دې خاطر چې زينت ته يو څه روحيه ورکړي ورته ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو څه وکړو ګراني ته وو ایه،تا ته خو مې په هغه ورځ هم وویل چې راځه کومه خوابه ولاړ شو،څه وخت وروسته به مشرانو ته خبر ورکړو،ګورو به ورسره چې هر څه کېدل،خو تا ونه منله.

زینت ورته وویل زه پوهېږم چې ستا خبرې په واک ندي،بس دا به زمونږ قسمت کې ول،اوس غواړم له تا سره یوځل بیا هم وګورم که بیامړه شم نو هېڅ ارمان به مې په زړه نه وي،زه په دې ښه پوهېږم چې تا ته به دلته راتلل ډېر مشکل وي،ځکه په دې وروستیو کې ډېر ژر ژر راغلې اوس به نو په دفترکې هم درته څوک اجازه نه درکوي اوستا بهانې به هم نورې خلاصې شوې وي چې هغوی ته یې وکړې.

خو که ته راشې او زه دې ووینم که بیا مړه کېږم هم ځنکدن خو به مې یو څه ارام وي.

اکرام ورته غوصه شو.

- ته ولې داسې وایې،ته خو ښخې له ژونده نا امیده یې،خیر دی،خدای پاک خو مهربانه دی.

زینت په مات زړه وخندل،هو ښېشکه چې مهربانه دی خو په ما اوتا باندې ندی مهربانه.

کنه وګوره ولې یې زمونږ ارمانونه پوره نکړل؟

نو اکرام هیله کوم درنه راشه او زما وروستی ارمان پوره کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکرام ورته وویل بس ته اوس دا خبرې پرېږده زه حتماً درځم، که همدا نن هم راته په دفترکې ځواب راکوي ورته تیار یم، خوستالیدوته به درځم.

ـښه نو کله به راځې؟

ـ که ستا غمونو ونه وژلم نو د سه شنبې په ورځ درځم.

زینت هم سه شنبه مناسبه ورځ وګڼله ځکه په چهارشنبه کېدای شي دلرې ځایونو مېلمانه راشي.

اکرام ورته وویل ښه سمه ده اوس دې خدای مل شه،زه چې در ورسېدم فون درته کوم دلیدو ځای به وټاکو ،ته په ځان پام کوه.

خدای پامان ګرانه ستادلیدوپه هیله.

اکرام سره تنهې زور کړه.

ده ته اوس له دفتر نه په کور کې بهانه جوړول ډېر سخت وو ،ځکه په یوه میاشت کې ځلور ځله ولاړ،هلته به چې په کور کې ترې پوښتنه شوه چې څنګه مخکې خوبه میاشت،ځلوېښت شپوکې یوځل راتلې اوس څنګه هره اوونۍ راروان یې؟

ده به ورته وویل چې دلته په جلال ابادکې چې زموږ ددفترڅانګه ده،دلته یې دځینوکارونولپاره مرکزي دفتر را استوي،په دې خاطر چې دی ورته تر نوروډېر اعتمادي شخص دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنۍ به يې هم باور وکړي.

ددوشنبې په ورځ له دفتر نه درخصتيدو وروسته يې دننګرهار لاره ونيوله،ځوځایه لاره هم بنده شوه،دشپې يوولس بجې کورته ورسېد،ټول ويده وو،ده هم څوک خبر نکړل،له خپل کشر ورور،ساحل سره په حجره کې ويده شو.

ساحل ورباندې پوی نه شو،سهار چې ويښ شو ګوري ترخنګ يې بل څوک هم پروت دی خوکمپله کې يې ځان تاو کړی وو پته يې نه لګېده چې څوک دی،له ځانسره يې وويل چې کېدای شي کوم دتره ځوی يې وي.

اکرام چې دشپې مزل ډېر ستړی کړی وو دسهار لمونځ هم ترې قضاشو،اوه بجې وې چې راويښ شو،ساحل مطالعه کوله،چې ده ورباندې اواز وکړهلکه ساحله! ستړی مشې.

-وی! !لالا داخوته يې کنه راغی ستړي مشي يې ورسره وکړه.

کله راغلی يې؟

-دشپې ناوخته وه.

-زه خوبه دې را ويښ کړی وم کنه.

-هسې مې ولې له خوبه وبستی وې ته هم ټوله ورځ کار کوې ستړې به وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ښه کور کې خلک خبر دي چې ته راغلی يې؟

ـ نه هېڅوک هم ندي خبر.

ـ ښه ځه چې ځو چای به هم تيار وي.

دواړه ورونه کورته روان شول، انګړته چې ننوتل، ماشومانو چې اکرام له ساحل سره وليد نو چيغې يې کړې هلې ګل لالا راغی.

ټولو يې مخې ته رامنډې کړې، راحب چې د اکرام د ورور شفق ځوی وو، له ونې هم ټيټکی و بل داچې اوس تازه په خبرو راغلی ولکه طوطي ميده ميده خبرې يې کولې، داکرام په لمنې پورې ونښت.

ـ کاکا ماته چيشی؟

(کاکا ماته دې څه راوړي دي؟)

کرام جيب ته لاس کړ لس افغانۍ يې ورکړې.

ـ هه داواخله تاته مې ډېر شيان راوړي دي خولاندې مې د ابراهيم په دکان کې ايښي ، ورشه پيسې ورکړه او شيان به درکړي.

کوچنی خوشحاله دخپلې مور په لور روان شو.

اکرام دمور کوټې ته ننوت له ټولوسره يې روغبړ وکړ، دمور لاسونه يې ښکل کړل، هغې ورته وويل ځويه څنګه په دومره سهار وختي کې راوسبدې خيريت خودی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو مورجانې ! خیریت دی،اوس نه بلکې دشپې راغلی یم خوداچې ناوخته وه،تاسومې په عذاب نکړئ،ډوډۍ مې هم په لاره کې خوړلې وه،نومې دابهتره وګڼله چې اوس وګورو.

ټول کېناستل چای تیار و ،په شریکه یې وڅښه.

اکرام خپلې خورڅانګې ته وویل که زما جامې وي او اوتو ورباندې وګرځوې نو ښه به وي په ښار کې یوڅه کار لرم دا جامې مې خیرنې شوې دي،هغه هم پاڅېده اولاس په کار شوه.

څانګې ورنه پوښتنه وکړه لالا ،په موټرسایکل ځې؟

هو !

هغې ورته په موټرسایکل هم ټوټه ووهله.

یوولس بجې له کوره ووت.

ټولوته یې وویل دبیالیدوپه هیله.

اکرام چې له کوره ووت ،موریې لورګانوته وویل:

- نن راته هلک خوشحاله نه برېښېده،خدای مکړه کوم مشکل خوبه ورته نه وي پیښ شوی،دسرخیر دې یې وي.

یوځومې سل ځله ورته ویلي چې په دغه میراثي موټرسایکل مه ګرځه،زما نه خوښېږي،داډېر بدمرغه شی ده،له ډېرو ځوانانویې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ وخوړې،دهیچالحاظ نه کوي، یوځل چې له یو شي سره مازې ولګېده بیا حتمي مرګ ژوبله رامنځته کوي.

لورګانویې په یوه اواز وویل:

بسم الله دې وي،خدای مې دې لالا پلو وي،مورې دعاورته وکړئ،چې پخیر ببرته راشي کورته.

ځانګې وویل نن ماته هم ښه نه ښکاربده، د جامو ورکولو په وخت کې ماهم ترې پوښتنه وکړه، چې لالا !خفه غوندې راته ښکارې، خوهغه وویل چې،هېڅ خبره هم نشته،تاته همداسې ښکارم.

کله چې زه له خونې دباندې راووتم ،چا ورته نګ وواهه دهغه نفر خبرې خومې نه اورېدلې،مګر لالامې ورته وویل : ته حوصله په ځای ساته هرڅه به سم شي،زه کور کې یم،اوس درځم.

دمور اندېښنه یې نوره هم زیاته شوه، فشار یې پورته لاړ پربوته،لورګانو ژر درمل راوړل ور یې کړل ،اوبه یې پرې وپاشلې،په لږ وخت کې ببرته کېناسته.

اوس هم ډېره ناقراره وه،زړه یې نه صبرېده،لورګانو ته یې وویل:

تاسو مبایل راوړئ چې زه ورته زنګ ووهم.

ځانګې موبایل ورکړ،شمبره یې ډایل کړه،خوداځواب یې دترلاسه کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- کومه شمېره چې تا سو غوا ړئ ورسره اړیکه ونیسي، مصروفه ده.

بیا یې زنګ ورووا هه، خو دا ځل یې زنګ تېرولو سره waiting call ولیکل، اکرام چې ولیدل د کور شمېره ده ځواب یې ورکړ.

- بلې !

- ځویه ورسېدې پخیر؟

- سلام مورجانې ته یې؟هو ورسېدم.

- ای ځویه !ته خو به ښه یې کنه، ما ته نن بل ډول په نظر را غلې؟

د اکرام زړه چې اوس ډېر کمزوری شوی و، راډک شو، ستونی یې بند شو، کله یې ویل را ځه ښه ډېر ورته وژاړه، چې زړه دې سپک شي، خو د دې لپاره چې مور به یې له ډېرتشویش ځخه مړه شي، په دې خاطر چې اکرام ډېر ورته ګران وو.

دخپلې ژړا دورکولو لپاره یې په تېزه وټوخل، او غولونکې خندا یې وکړه.

نه نه مورجانې هېڅ خبره هم نشته، روغ رمټ یم، ته هېڅ فکر مه کوه، کارونه مې خلاصوم، او ډېرژر درځم پخیر، دعا را ته کوه مورې !

مور یې وویل تل دې دخدای پاک نظر درباندې وي، دهغه (ج) درحمت سیور دې په سر اوسه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه مورجانې مینه درسره لرم،دخدای پامان.

اکرام چې تر دې دمه دخالد په دوکان کې ولاړو ،موټرسایکل یې ورته وسپاره،ورته یې وویل چې زه ښار پورې ځم، او بېرته راځم،دخالد دوکان له ښاره یوڅه وتی و ، هغه ورته وویل غرمه ده ډوډی وخوره بیا ولاړ شه.

خو اکرام نن یواځې د زینت لیدوته ډېر وږی اوتږی وو ، نو یې ورته وویل:

مننه دادې دربانديې قرض وي اوس موړ یم، همداسې روان شو ، په یوه سټرینګي ریشکاکې کېناست، ولاړ ښارته اوله ښاره دزینت دوی دکلي په لور.

لومړی ځل وو چې دهغوی کورته ډېر نږدې ورته.

داهرڅه ورنه هېروو چې کومه ستونزه به ورته پیداشي، څوک به یې ووینې، اویابه وشرمېږي.

کله چې کلي ته ورسېد زینت ته یې زنګ وواهه ،هغه چې داکرام دفون په تمه وه،له اوکې سره یې وویل:

-چېرې یې ګرانه تاخوزه په انتظار، انتظار مړه کړم.

- زه را ورسېدم،سیده ولاړ دزینت دوی باغ ته ،قسمت ورسره یاري وکړه، دروازه خلاصه وه خو باغوان ورڅخه لرې و ،څارویوته یې ګیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

اچوله،اکرام هغه ولید خودباغوان ورته فکر نه شو چې دی باغ ته ننوت،باغ دکور له طرفه هم دروازه لرله،چې د ترکارۍ او مېوې شکولو لپاره به یې ورڅه استفاده کوله.

زینت ددې په خاطر چې ځوک ورباندې شک ونکړي چې څه کوي باغ ته ځي ،خپل کوچنی وراره یې ،له ځانسره له لاسه راونیوه او په دې بهانه چې هغه ته چکر ورکوي باغ ته داخله شوه.

داکرام چې ورته فکر شو ،بې فکره یې پر طرف ور روان شو، خو زینت ورته دحوصلې کولو اشاره وکړه.

په داسې حال کې یې دستړي مشي په نیت زینت ته لاس وراوږد کړ چې له سترګو یې یو مخ اوښکې بهېدې.

هغې ورته وویل حوصله پرځای کړه ،راځه چې هغې طرف ته ولاړ شو، هلته دګلانو لوړ،لوړبوټي دي ونې هم ګڼې دي نو ځوک به مو نه ویني.

همداسې یې وکړل.

ګلانوته ورسېدل دواړه یوبل ته مخامخ کېناستل ،درد او اومینې خبرې یې پیل کړې.

اکرام خپلې ګوتې د زینت په ګوتو کې ورکړې.

ښه ګرانې ښې ډېرې خبرې راته وکړه،نن راته هغه خبرې هم وکړه چې غواړې ځو ورځې وروسته یې راته وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت ورته وويل:

نه !نن يوائې درته ګورم او خبرې نشم کولای،خدای خبر بيابه دې وګورم اوکنه.

هسې هم مرم پاتې کېږم نه.

هيله کوم زينت ! داسې مه وايه.

ای ساده ګۍ !په مينه کې چې دردونه،غمونه،بېلتون،ژړاګانې او اوښکې تويول نه وي نوبيا خو خوند نه کوي،هغه چامينه کړه اوهغه به لاڅنګه مينه وي چې دا شيان پکې نه وي.

زينت په وچواوپتريو نيوليو شونډو په غلي اواز ورته وويل:

- هو ګرانه ته ښه وايې خو له دومره غمونو ګاللو اوزغمولو وروسته خوبيا وصل په منځ کې وي کنه !؟

ته ماته ويلي شې چې زما اوستادمينې دې پيوند ته کوم نوم ورکړو ،دې ته څه ډول مينه وايې؟

دوی په خپلو خبرو ګرم وو له زينت نه يې وراره هېرشوی وو ،څو شيبې يې ددې ترخڼګ لوبې وکړې، داپه خپله مينه مسته او مصروفه شوه کوچني ماشوم يې نور له سترګو اوفکر څخه پناه شو.

هلک په کوچنيو پښو کورته تللی و، دوه بجې وې چې زينت اکرام ته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه ګرانه هېڅ مې زړه نه کېږي چې له مخ نه دې بل طرف ته وګورم، او هېڅ مې زړه نه غواړي له دې وروسته له بل چا سره خبرې وکړم.

غواړم ګونګه شم.

نو ګرانه هسې نه څوک راباندې پوی شي، مړه به مې کړي، د خپل ځان غم نه راځي.

تا به هم راته مړ کړي.

اکرام چې د زينت له خولې دا خبره په ژړغوني اواز واورېده چې: تا به هم راته مړ کړي، ټوله دنيا ورته ړنده په نظر ورغله، له زينت نه يې لاسونه چاپېر کړل، په زړه پورې يې دومره کلکه ونيوله، چې هغې ورته ويل ډېر زور مه راکوه.

د زينت په اوږه يې مخ ولګوو، يو د بل د زړونو دربا يې ښه په اسانه اورېده.

دوه درې دقيقې يې همداسې سره نيولي وو، چې زينت هڅه وکړه، ځان ترې خلاص کړي، اکرام هم د لاسونو حلقه سسته کړه، زېنت ورته کتل، او ويې ويل:

- ګرانه ! يو ځې له تا سره مينه لرم.

- زه هم يو ځې تا سره مينه لرم، ته مې اوله او اخره مينه يې زينت !

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت يې لا پوره پرې ايښې نه وه چې له ځوپرلپسې فيرونو سره دواړه هماغه شان نښتي دځمکې غېږې ته دګلانو په فرش ور پرېوتل، زينت پر ګلانو او اکرام د زينت پر سينه نسکور شو .

دزينت مشر ورور شکېب دوه ضربې نورې هم پرې وچلولې او ددواړو په وينو يې دباغ ګلونه خړوب کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ليکوال چاپ ته چمتو اثار

✶ خبرې مرغلرې (مرکې)

✶ د ادب پنډ غالی (ادبي ټوټې او ليکنې)

د خپرونو لړ: ۱۰۶

د افغانستان ملي تحريک
www.melitahrik.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library